

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 21557-11-20 גרינצייג ואח' נ' ציפורי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דוד יצחק

תובע

אבישי גרינצייג

ע"י ב"כ עוה"ד צביקה מנקין ו/או אהוד רוזן

נגד

נתבע

אלי ציפורי

ע"י ב"כ עוה"ד אוהד מחרז

פסק דין

1 בפני תביעה ותביעה שכנגד בהתאם לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן – חוק איסור
2 לשון הרע).

3 לשם הנוחות, התובע יכונה להלן "התובע" ו/או "גרינצייג", והנתבע יכונה להלן "הנתבע" ו/או
4 "ציפורי" הן בדיון בתביעה העיקרית והן בדיון בתביעה שכנגד.

5 רקע כללי

6 1. גרינצייג משמש ככתב משפטי של עיתון "גלובס". ציפורי שימש בעברו כסגן העורך והעורך
7 בפועל של עיתון "גלובס". הצדדים מחזיקים בחשבונות ברשתות חברתיות ב- Facebook,
8 Instagram ו- Twitter. עניינה של התביעה בטענות גרינצייג לפיהן ציפורי גמר אומר
9 בדעתו לצאת במסע פרסום מבזה, משפיל ושיקרי כנגדו, במטרה לבזותו, להעליבו ולפגוע
10 בשמו הטוב ובמשלח ידו. לטענתו, ציפורי עשה כן לאורך כ-4 חודשים ובהיקף העולה על
11 200 פרסומים שונים.

12 גרינצייג העמיד את תביעתו על סך של 1,000,000 ₪.

2. מנגד, ציפורי הגיש תביעה נגדית במסגרתה טען כי גרינצייג הוציא דיבתו רעה שעה
שבמספר פרסומים מצדו ביקש לייחס לו מחלה נפשית, הכל במטרה להשימו ללעג, לבוז
ולהשפילו.

ציפורי העמיד את תביעתו הנגדית על סך של 200,000 ₪.

הפרסומים בתביעה ובתביעה שכנגד – טענות הצדדים

3. בכתב התביעה עמד גרינצייג על פירוט של הפרסומים אשר לטענתו מהווים לשון הרע
(ההדגשות במקור):

4. ביום 6.10.20 העלה ציפורי בחשבונותיו ברשתות החברתיות טוויטר, אינסטגרם ופייסבוק
פרסום בו ייחס לתובע "**רק רוע ורשעות צרופים**" וטען שגרינצייג "**לא אנושי**", וכי אין בו
"**טיפת הגינות ויושרה**":

"לפני שנה וחצי פרסמתי ב'גלובס' ניתוח שקבע שכל פרשת תיק המניות של
נתניהו היתה בלוף והמצאה של התקשורת, כפי שהסתבר היום. אם לנעמה
סיקולר (עורכת גלובס) ולחן מענית ואבישי גרינצייג (שני משרתי ועבדי
מנדלבליט) היתה טיפת הגינות ויושרה הם היו מעלים אותם היום להוכחת
צדקתי. אבל אין בהם טיפת הגינות ויושרה, יש בהם רק רוע ורשעות צרופים
ויכולת לא אנושית לטנף, לגדף להשמיץ אותי מאחורי הקלעים"

5. ביום 29.8.20 התבטא ציפורי בחשבון הטוויטר שלו תוך שהוא מכנה את גרינצייג "**ילדון**
אומלל" ו-"**אידיוט שימוש**":

"שוב, לגופו של דיון, אם עדיין לא הפנמת: אתה **ילדון אומלל, אידיוט שימוש**
של מנדלבליט ואלונה שבלונה בר און. האמת הכואבת מוציאה אותך מדעתך
ולעולם לא תגיע להישגיי ולרמת היושרה וההגינות שלי"

6. בציוץ בחשבון הטוויטר מיום 6.9.2020 חזר ציפורי על השימוש בביטויים "**ילדון**" ו-
"**חנפן**" בהתייחסו לתובע, וכן כינה אותו כ- "**שופר**":

"הפרקליטות, מנדלבליט וליאת בן ארי, משקרים בלי הפסקה לבית המשפט,
אבל מה שמעניין את **השופר** זה חאן אל אחמר. אין ספק, **לילדון יש**
פרופורציות בחיים. שמתם לב איך **השופר** התחבר לחונטת השמאל, הכוללת
את כל כתבלבלי החצר של רביב דרוקר? טוב, גרינצייג רוצה להתקדם בחיים.
בחנפנות לחונטה התקשורתית"

7. בציוץ נוסף בחשבון הטוויטר (באותו יום בשעה מאוחרת יותר), הוסיף ציפורי וכינה את
גרינצייג "**עצלן**" ו- "**גזען**", וכן דימה אותו לכתב "**שלא מסוגל לפתוח דוחות, רק להקריא**
דף מסרים":

"אבישי גרינצייג גם לא מבין בקורונה. לו פתח לוחות הפטירות של הלמ"ס
היה מגלה שאין בישראל תמותה עודפת. גרינצייג מוכיח שוב ושוב שהוא
אידיוט שימוש של מנדלבליט (ותכונות בונים – **עצלן, גזען**, וטהרן) ושל אלונה

שבלונה בר און. האיש "כתב" בעיתון כלכלי **שלא מסוגל לפתוח דוחות, רק להקריא מדף מסרים**

8. בציוץ מיום 6.10.20 חזר וכינה את גרינצייג "גזען":

"אבישי גרינצייג:
למה טענה עניינית שלי מקבלת תגובה כל כך לא עניינית וגזענית כזו?
חבל מאוד.
אלי צפורי:
כי אתה **גזען**."

9. בציוץ של ציפורי בטוויטר מיום 4.10.2020 טען כי גרינצייג "עובד על אוטומט בגזענות":

"לא גרינצייג, **אתה עובד על אוטומט בגזענות**. אלמנט פסיכולוגי: להביא דרך אחרים את מה שאתה חושב. טריק פסול ומגונה, כבר לא עובד, כתבת כבר ידיעה על בקשות נתניהו ואלוביץ"

10. במקרה אחר כינה את גרינצייג "**בולשביק**" ו-"**פריבילג**", וכן תיאור אותו כ- "**חסר כישרון**" וכ- "**גזען מכוער**":

"שמתם לב שכל 'כתבי' המשפט בשירות ובעבדות מנדלבלית לא גינו בצורה נחרצת וברורה את דבריו של הגזען המטונף אמיר השכל? מאביעד גרינצייג דרך אבישי גליקמן (שיבוש מכוון) וברוך קרא. הם שילוב קטלני של **בולשביקים** סותמי פיות. **פריבילגים חסרי כישרון וגזענים מכוערים** שעסוקים בנעים בגב האחד לשני"

11. גם בציוץ בטוויטר מיום 1.10.2020 כינה ציפורי את גרינצייג "גזען מכוער":

"שיטת גרינצייג – קלמן:
כל מי שמתעמת איתו 'מגדף'
כל מי שמתעמת איתו 'מקשקש'
רק הוא (וקלמן) צודקים.
+ + ג הם הסחת דעת כדי לנסות להסתיר את **האמת** הכואבת והמצערת:
שניהם **גזענים מכוערים**".

12. בציוץ של ציפורי מיום 4.10.2020 בטוויטר, חזר שוב וכינה את גרינצייג "גזען דוחה ומכוער", וכן ייחס לו שיטת התנהלות כחלק מה- "**סרוגים הפריבילגים**":

"משטרה של אוחנה? **אתה גזען דוחה ומכוער**, בשירותם של מנדלבלית ובנט. עם סיסמאות גזעניות ששותלים לך בפה רק כדי ללכלך על מישהו שאתה רק יכול לחלום להגיע לערכיו וליושרתו. אבל זו **השיטה המלוכלכת שלכם**, של ה"**סרוגים**" **הפריבילגים** שחושבים שהם באולימפוס כדי להטיף לכולם. לכו, אתם, אתה וליבסקינד"

13. ציפורי חזר מספר פעמים על הטענה כי גרינצייג הוא **קבלן משנה** של דובר משרד המשפטים אשר משרת ארגון פשע של עבריינים (פרקליטות המדינה):

"זו 'הרמה' של דובר משרד המשפטים משה כהן, שמרוויח עשרות אלפי שקלים על חשבוננו ובמקום לשרת את הציבור הוא משרת ארגון פשע של עבריינים כמו מנדלבלט, שי ניצן וליאת בן ארי. במסגרת השירות הוא מספק שירותי חיסול חשבונות לכל מי שלא מיישר קו עם ארגון הפשע המאפיוזי, מפץ שקרים על עיתונאים 'סוררים' באמצעות קבלני המשנה שלו בעיתון הארץ, ערוץ 13 וגלובס (גרינצייג וכן מענית) והיה שותף לניהול קמפיין שהוביל לפיטורי מגלובס"

14. עוד טוען גרינצייג, כי ציפורי לא זו בלבד שטען כי גרינצייג הוא חיית מחמד מסוג "פודל", אלא גם על אותו משקל כינה אותו "ימני מחמד", "עיתונאי פח" המשמש "קבלן חיסולים":

"עדכון ערב לתפוקות העלובות ומעלליו של אבישי גרינצייג, ימני המחמד של 'גלובס' והפודל של מנדלבלט ואילת שקד... זה בדיוק עיתונאי הפח של הדור הצעיר: מה שחשוב להם זה כמה לייקים הם יקבלו מחבריהם בברנז'ה השמאלנית ברשתות החברתיות, כמה 'מגניבים' הם ייראו בעיניהם ובעיני אתר 'סרוגים', אתר הבית של חבורת ה'סרוגים'. 'עבודה עיתונאית? הס מלהזכיר. בין לבין גרינצייג מייחל לאיזה טלפון גואל ממנדלבלט או מהפרקליטות שיזרוק לפודל איזה עצם או פירור, כדי להמשיך להחזיק את הפודל מרוצה – שחלילה וחס לא ימתח ביקורת על ירום הודו, העברין לכאורה מנדלבלט שחלילה וחס לא יעלה על כמה שאלות קשות, אלא רק ימתח ביקורת על אלו שמעלים שאלות קשות. לא רק פודל, אלא גם קבלן חיסולים"

15. בציץ נוסף של ציפורי מיום 29.8.2020, עשה שימוש בתיאור גרינצייג כ-"פודל" בניסיון לציירו כ"משרתו" של היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלט:

"גרינצייג הפודל זכה השבת לחיבוקי מהחונטה לאחר ששירת שוב את מנדלבלט. החונטה מחבבת את ימני המחמד שכמה להתקבל אליה. המחבקים: נתי – קקי טוקר ושוקי טאוסגי (שניים שהמילון האנושי לא יצליח למצוא להם תארים מתאימים – הם לא בני אדם), איתי רוס, כתבלבו של דרוקר, בן כספית ואביעד גליקמן. הללויה!"

16. עוד טוען גרינצייג, כי ציפורי מבקש לייחס לו התנהלות של "חייל" של בנט ושקד וכי נאמנות נטענת זו של גרינצייג היא המכתיבה את תוכן דיווחיו:

"אלי ציפורי. כל הכבוד, באמת כל הכבוד, ישי! כפיים! עוד ימני מחמד בגלי צה"ל כמו שאבישי גרינצייג בגלובס, חיילים נאמנים של בנט ושקד".

17. ציפורי הוסיף וטען כי גרינצייג מספק "שירותי חיסול" במסגרת חברותו במאפיה:

"גרינצייג הרי הובא ל'גלובס', לטענת אלונה – שבלונה בר און ונעמה הלא-נעימה סיקולר, כגורם "מאזן", אבל בפועל הוא יותר גרוע מחן מענית, עוד עבד נרצע של הפרקליטות. קיבלנו 2 עבדים נרצעים של הפרקליטות שנשלחים למשימות חיסול ע"י מנדלבלט. הפעם זה דן אלדד, שברגע שחשף את השחיתות של מנדלבלט, הודח מתפקידו ועבר רצח אופי מכוער שגרינצייג היה שותף מלא לו. איזו מאפייה!"

18. בפרסום של ציפורי בחשבונותיו ברשתות החברתיות פייסבוק, אינסטגרם וטוויטר מיום 18.10.2020, כינה את גרינצייג הפודל של קלמן ליבסקינד :

"תמונה ששווה אלף מילים : בני הזוג מנדלבלית, אפי נוח ואילת שקד בתחילת 2018 במסעדה. לידיעת קלמן **והפודל שלו אבישי גרינצייג**, חסידיהם של בנט ושקד: 4 שנים כיהנה שקד כשרת המשפטים ורק טיפחה את כוחם של מנדלבלית וניצן תוך טיפוח יחסי החברות עם מנדלבלית. זו הסיבה לשתיקתה הרועמת והמביכה לרחק חשיפת שפתו העבריינית, שפת המניאק, של מנדלבלית עם נוח".

19. בפרסום מיום 7.6.20 הוסיף ציפורי ופרסם כי גרינצייג הוא גם "**שרלטן**" ו-"**צבוע**" ש-"**לא עשה כלום בעיתונות**" :

"אבישי גרינצייג :
"בן אדם בן 58, עם רקע של עשרות שנים של כתיבה ועריכה – מחליט להשחית את זמנו על עיתונאי צעיר ולנתח "לעומק" כל ציוץ שלו במגמותיות מטורללת. מה הסיפור שלך?
אלי ציפורי :
לחשוף את הצביעות והשרלטנות של אנשים מסוגך, שלא עשו כלום בעיתונות, אבל בשביל להיות ימניים מחמד, מוכנים לעבור כל רף של אתיקה וגם רף פלילי. תמסור ד"ש חמה למנדלבלית – אמשיד לעדכן פה על מעלליך"

20. ועוד - ציפורי צייץ בחשבון הטוויטר שלו ביום 13.9.2020 תוך שהוא מייחס לתובע כאילו מדובר ב"**עבד נרצע**", וכמי שפעל "**לכסתח**" את היועץ המשפטי לממשלה :

"מעלליו של אבישי גרינצייג, **העבד הנרצע של מנדלבלית ושי ניצן**. א. מתעלם מהעתירה של כנרת בראשי על העבירות של אדונו מנדלבלית **ומסתיר פשע**. ב. הואיל לציץ על בקשת פרקליטי אלוביץ' רק אחרי שהערתו לו. ג. מנדלבלית ניצן כיסתחו את אלשיך בפרשת רוני ריטמן. ד. **גרינצייג מכסתח את מנדלבלית העברייני**"

21. ציפורי צייץ בחשבון הטוויטר שלו בציוץ נוסף מיום 13.9.2020 :

"שי ניצן והנסחט שלו מנדלבלית מכסתחים על רוני אלשיך לאחר איומיו על מח"ש (אני מומחה בפירוק גורמים עוינים) לפי תצהירו של סגן ראש מח"ש משה סעדה. ומי מגן על ניצן ומנדלבלית? אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן (זו לא טעות), **שני עבדיו הנרצעים של מנדלבלית העברייני** שניסה להשמיד ראיות"

22. ביום 8.9.2020 צייץ כי גרינצייג עושה כ"מצוות" בעליו – היועץ המשפטי לממשלה מר אביחי מנדלבלית :

"אבישי גרינצייג, כצפוי, מגן על **אדונו מנדלבלית** ועל הקשר לתיקי נתניהו. כאילו מנדלבלית לא היה ראש המערכת בעת שהסיפור התרחש וכאילו הוא לא נושא בשני התפקידים בעת חשיפת הסיפור, וכאילו הוא לא אחראי להודעות השקריות של משרד המשפטים. יש לו סמכות בלי אחריות. העיקר שיש לו **דוברים נאמנים בתקשורת**"

23. גם בציוץ מיום 13.9.2020 כינה ציפורי את גרינצייג "**עבד נרצע**" של "**אדוניו**", היועץ המשפטי לממשלה, מר אביחי מנדלבליט:

"**העבד הנרצע** של מנדלבליט אבישי גרינצייג לפני זמן מה: "לא מתרגש מההחייאה האינטרסנטית של תיק מנדלבליט – אשכנזי (שהוא ממשיך לקרוא לה בשקר פרשת הרפז), הפרקליטות והמשטרה בדקה לעומק. באמת? הרי קראת התמלילים שנחשפת בשקיקה ובלעת את לשונך. אתה יודעת את האמת, אז למה אתה ממשיך לשקר עבור אדונך?"

24. ביום 17.9.20 פרסם כי גרינצייג אינו עיתונאי אלא "**משרתו של עבריון**":

"תיראו מופתעים: העליון דחה עתירת כנרת בראשי בנימוק עיקרי שהיא "כוללנית" למרות שהיא כללה תמלילים מאוד נקודתיים. **בכך מגן העליון על העבירות של מנדלבליט ואשכנזי**. עצוב לראות את אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן צוהלים ומוכיחים שוב שהם לא עיתונאים אלא משרתיו של עבריון. המאבק כמובן יימשך"

25. ציפורי הוסיף וכינה את גרינצייג "**מלחך פנכה**" של היועץ המשפטי לממשלה:

"כמה שאתה מתאמץ לשרת ולהצדיק את אדונך העבריון מנדלבליט שעושה סיבוב הופעות תקשורת בשביל להלך אימים. אלוף התדרוכים יעשה הכל בשביל מלחמת ההישרדות שלו, כשהוא מצויד ומגובה בעבדים נרצעים כמוך. זה האיש שהדליף מחקירות, שיבש הליכי חקירה ואסף סביבו **מלחכי פנכה** - בדיוק כמו בעבודת אלילים"

26. בפוסט בפייסבוק מיום 26.9.2020 פרסם כי גרינצייג אינו מלחך פנכה רק של מנדלבליט, אלא גם של העיתונאי קלמן ליבסקינד:

"קלמן ליבסקינד – הגיע הזמן ללמוד מתחקירן רציני – יואב יצחק – העיתונאי והתחקירן מס' 1 בישראל, ה'חיסרון' היחיד של יצחק שהוא צנוע, שהוא לא רודף פרסום אובססיבי כמוך וכמו רביב דרוקר ואין לו להקה של **מלחכי פנכה כמו אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן (שיבוש מכוון)**"

27. ביום 29.9.2020 צייץ ציפורי בטוויטר תוך שהוא מכנה את גרינצייג "**כתבלב חצר**" על משקל "**כלבלב חצר**" ובהיקש למושג "**ליצן חצר**":

"תקשיב, אבישי יקר: לקרוא לך "כתבלב חצר" זה לא שם גנאי, אלא **תיאור נאמן למציאות**. אגב, ליבסקינד יקירך, **אותו אתה משרת**, קרא לטיפוסים מהסוג שלך "עבדים נרצעים". מה דעתך על זה?"

28. מציוץ שהעלה ציפורי בטוויטר מיום 28.9.2020, ציטט ציפורי משפט בערבית שמשמעותו "**כל כלב בא יומו**" כלפי גרינצייג וכמי שזכאי ליחס שמקבל כלב:

"כל כלב ביג' יומו. ביטוי יפהפה בערבית שמתאים מאוד לרביב דרוקר (ושלוחיו איתי רום שחסם אותי ערב החג, ברוך קרא וגליקמן), עמוס שוקן (ושלוחו נתי טוקר), קלמן

ליבסקינד (ושלוחו אבישי גרינצייג), ועוד הרבה אנשי תקשורת 'נאורים'
כביכול שמזמן איבדו את הערך הבסיסי: להיות בני אדם."

29. בציוץ בטוויטר מיום 30.9.2020 חזר ציפורי על כינויו של גרינצייג "כתבלב חצר" של
מנדלבלית:

"כדי לעשות סדר, למי שמבקש באמת קודם כל להבין את העובדות: יש לנו
יועץ משפטי לממשלה שהוא שקרן סדרתי אבל יש לו חבורה של כתבלבי חצר
כמו גרינצייג שמנסים למכור לנו תדמית של איש הגון, ישר ודובר אמת. אופס,
זה כבר לא עובד. כולנו מבינים כבר: מנדלבלית הוא שחקן פוליטי ואשף
תקשורת."

30. עוד טוען גרינצייג כי ציפורי, בציוץ בטוויטר מיום 17.10.2020, טוען כי הוא לא רק
"כתבלב החצר" של מנדלבלית, אלא גם של הכתב קלמן ליבסקינד:

"וכמובן שכתבלב החצר של קלמן ירום הודו, אבישי גרינצייג, מיהר להתחנף
אליו. איזו זוג חמד טהרנים ומשרתי מנדלבלית. גרינצייג עוד כתב עליו מאמר
לקני בגלובס בלי לתת גילוי נאות שהוא חברו הטוב."

31. עוד פרסם ציפורי כי גרינצייג משרת את רצונותיה של המו"לית של עיתון גלובס, אותה
המו"לית שפיטרה את ציפורי, וכן כי הוא "שותף לעבירות פליליות, הדלפות תמורות
החנפות":

"אתה מביד, ילדון-בריון, איומי התביעה שלך ממש לא מרגשים. שוב, אתה
שותף לעבירות פליליות, הדלפות תמורות החנפות – ואתה מוזמן לתבוע. אגב,
כמות השקרים והעלילות שהפצת עליי בשירותה של אלונה – שבלונה בר און
עולים על גדותיהם."

32. התבטאות נוספת של ציפורי ברשת הפייסבוק בהקשר זה בה טען כי גרינצייג שרלטן:

"אבישי גרינצייג עוד כמה עובדות שלא ידעתם על גרינצייג השרלטן. א. הוא בן
33 בלבד, בלי שום הישג עיתונאי. ב. שהתחלתי לעבוד בקבוצת "גלובס" הוא
עדיין לא נולד. ג. הוא בכלל לא מכיר את ההיסטוריה של גלובס ובוודאי לא
את ההיסטוריה שלי, אבל בדרכו המתנשאת הוא מחלק לי ציונים, בשירות
אדוניו (במקרה הזה אלונה בר און). ד. ממליץ לו: שידאג לעתידו, במקום
לאדוניו ויתחיל לעבוד קשה, במקום לשוטט כל היום ברשתות החברתיות"

33. ביום 2.6.2020 בפרסום של ציפורי בחשבון הפייסבוק פרסם כי גרינצייג הוא "בולדוג",
"חנפן" ו"לקקן" של המו"לית אלונה בראון והעורכת הראשית נעמה סיקולר:

"מהיום שמו השני של אבישי גרינצייג: הבולדוג של אלונה בר און ונעמה
סיקולר. איכס, איזה חנפן ולקקן חסר כל חוט שדרה."

34. באותו יום שב וכינה את גרינצייג בפייסבוק, תוך שהאשימו כי הוא משרתם של המו"לית
של גלובס אלונה בראון והעורכת נעמה סיקולר:

"אבישי גרינצייג בוקר טוב, בולדוג. איך תשרת היום את גבירותיך? להזכירך: גלובס אמור להיות עיתון כלכלי וזה היה המנדט שלו מהקמתו ולא עיתון שממלאים בו ימניים מחמד רק כדי להיראות מאוזנים. עיתון כלכלה שמעסיק כל כך הרבה כתבים שלא מבינים כלכלה (כמוך), ואפילו לא מתעניינים בכלכלה, שלא לדבר על אי יכולת לפתוח דו"ח כספי – זה אומר דרשני. תגיד, בולדוג, מתי כתבת בהרחבה על איזה פסק דין כלכלי או צרכני כ"כתב" משפט, חוץ מהרכילויות שאתה מקבל מהפרקליטות."

35. גרינצייג מוסיף וטוען, כי ציפורי מכנה אותו, פעם אחר פעם, כ-"שקרן". למשל, בציוץ מיום 6.9.2020 צייץ ציפורי כי גרינצייג הוא שקרן "כרגיל":

"אתה משעשע וגם שקרן כרגיל. באותה עת לא קמה בכלל הדרישה שלה וממילא לא ידעתי עליה. אתה ידעת גם ידעת – ובכל זאת התעלמת ודרשת העלאה (עאלק בצחוק). כשלת באופן קשה ואתה מתקשה להודות בזה. אגב, על מה היתה הכתבה, חכמולוג"

36. בדומה, במענה לפניית גרינצייג השיב ציפורי ביום 6.10.2020 כי הוא **שקרן**:

"אבישי גרינצייג: אני מנסה להבין מה הביקורת שלו ואין לי מושג. מעולם לא קראתי את הטור שלו. אין לי מושג מה כתוב בו. התפקיד שלי בגלובס הוא לא להעלות טורים מהארכיון. מה הוא רוצה מחיי? אלי ציפורי. **שקרן**. העלית בעבר שזה היה נוח לך. לך תתבכין לקלמן"

37. בפוסט בפייסבוק מיום 2.6.2020 כינה ציפורי את גרינצייג "נושא כליו" של פרשן חדשות 12 עמית סגל, תוך שהוא טוען כי לתובע יש **'מאפיינים גזעניים בוטים'**:

"א. אם אמרת זאת, כנראה שאתה יודע: **אתה הרי אחד מנושאי כליו** – **מאותה הציונות הדתית**. אגב, לך יש מאפיינים **גזעניים** בוטים. ב. תגיד: המצב בגלובס עד כדי כך קשה שאתה כל היום מתבטל ומשרת את אדוניך ברשתות החברתיות? אולי קצת תעשה עבודה עיתונאית על מנדלבליט? מה קרה, לא זרק לך איזה עצם לאחרונה?"

38. בפרסומיו של ציפורי בפייסבוק ביום 14.8.2020 כינה את גרינצייג **"עלוב נפש"** ו"**עיתונאי רקוב**":

"גרינצייג גם לא התאפק וניסה לסגור אתי חשבונות בלי לציין את שמי ומבלי שטרח בכלל לבדוק את העובדות (ברור שהוא משרת את נעמה הלא נעימה סיקולר ואלונה שבלונה בר-און) – איזה **עלוב נפש**! פחדת לציין את שמי גרינצייג? קדימה, עשה זאת. ממה וממי הפחד? גרינצייג, כאמור, הוא **"עיתונאי רקוב, אחד שיעשה הכל, ה-כ-ל בשביל לרצות את הבוסים שלו"**

39. לאחר שגרינצייג חשף בטוויטר את הודעת האיום על חייו שקיבל, בה אוזכרו דבריו של ציפורי כלפיו, ביום 7.10.20 הגיב ציפורי להודעה באופן מלגלג:

1 "אויש, תנוחו עם ההתקרבות, הזוג צמד-חמד גרינצייג וליבסקינד. אז הנה,
2 לכל אלו שפספסו: כל השקרים של קלמן הטהרן, זה שקידם את האינטרסים
3 הכלכליים שלו בתאגיד על חשבוננו, זה שמשרת את מנדלבלויט ובנט וזה
4 שרוצה לסתום פיות. בסך הכל עוד בולשביק גזען בתחפושת של "נאור"

5 40. עוד טוען גרינצייג כי לאחר שפרסם בטוויטר את האיום על חייו שקיבל, האשים ציפורי
6 את גרינצייג ביום 6.10.2020 ב"דמעות מזויפות":

7 "ומי מחבק את גרינצייג ותכף גם ינגב לו את הדמעות המזויפות? איתי רום,
8 כתבלב החצר של רביב דרוקר, גזען מאוד ידוע ושקרן עוד יותר גרוע".

9 41. כמו כן, ציפורי שיבש את שמו של גרינצייג גם במסגרת ציוץ של ציפורי בטוויטר מיום
10 13.9.2020, זאת, לטענת גרינצייג, במטרה להציגו כ"עבד נרצע":

11 "שי ניצן והנסחט שלו מנדלבלויט מכסתחים על רוני אלשיך לאחר איומיו על
12 מח"ש ("אני מומחה בפירוק גורמים עוינים") לפי תצהירו של סגן ראש מח"ש
13 משה סעדה. ומי מגן על ניצן ומנדלבלויט? אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן (זו לא
14 טעות), שני עבדיו הנרצעים של מנדלבלויט העברין שניסה להשמיד ראיות."

15 42. לטענת גרינצייג, כל האמירות הנ"ל נועדו לבזותו, להשפילו ולפגוע במשלח ידו. פרסומים
16 אלה מבקשים להציג אותו לא כעיתונאי, אלא כמי שפועל בשליחותם של אחרים
17 ובשירותם תוך ייחוס אמירות המהוות לשון הרע חמור כנגדו.

18 43. בנוסף טוען גרינצייג לפגיעה בפרטיות כאשר ציפורי עשה מספר פעמים שימוש בצילום
19 סלפי של גרינצייג כחלק מהפרסומים הנ"ל. לטענת גרינצייג, מדובר בפגיעה בפרטיות לאור
20 הוראות סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981. לטענתו, השימוש בתמונה נועד
21 להגדיל את תפוצת הפרסום ואת הפצתו לשם גיוס כספים.

22 44. ציפורי כופר במסגרת כתב ההגנה בטענות גרינצייג. בתמצית, לטענת ציפורי הביטויים
23 אינם מהווים לשון הרע כמשמעותו של מונח זה בחוק איסור לשון הרע ו/או שחלק
24 מהפרסומים הם אמת ו/או שחלק מהפרסומים מהווים הבעת דעה לגיטימית. אשר
25 לפגיעה בפרטיות, לטענת ציפורי כלל לא ברור כיצד השימוש בתמונת סלפי של גרינצייג
26 מביא להשפלתו או לביזוי של גרינצייג או לפגיעה בפרטיותו.

27 45. בד בבד עם הגשת כתב ההגנה הגיש ציפורי כתב תביעה שכנגד אותה העמיד על סך של
28 200,000 ₪. לטענת ציפורי, ביום 7.6.202 פרסם גרינצייג בפייסבוק פרסום ביחס אליו,
29 ולפיו:

30 "בן אדם בן 58, עם רק של עשרות שנים של כתיבה ועריכה – מחליט להשחית
31 את זמנו על עיתונאי צעיר ולנתח ל"עומק" כל ציוץ שלו במגמתיות מטורללת.
32 מה הסיפור שלך"

33 46. באותו יום הוסיף גרינצייג ופרסם ביחס לנתבע:

- 1 "אלי ציפורי אתה צריך עזרה"
- 2 47. ביום 2.6.2020 פרסם גרינצייג בחשבון הטוויטר את הפרסום הבא ביחס לנתבע:
- 3 "החונטה התקשורתית יחד עם החונטה המשפטית ועוד כל מיני חונטות שרק
4 אלי ציפורי כנראה יודע על קיומן חברו יחדיו להדיח אותו. שתולים בתוך
5 גלובס חברו לעיתון המתחרה דה מרקר כדי לבצע סיכול ממוקד בציפורי.
6 האיש הזה מזמן התנתק ממחוזות העובדות וההיגיון והפליג אל מחוזות
7 ההזיה והטרלול"
- 8 48. באותו יום הוסיף גרינצייג ופרסם בטוויטר, בין היתר, ביחס לנתבע:
- 9 "וכך החל לכתוב מניפסטים מטורללים"
- 10 49. ביום 7.6.2020 פרסם גרינצייג בטוויטר ביחס לנתבע:
- 11 "האיש הזה פשוט הזיה. זכיתי שאלו ציפורי הפך להיות כתב לענייני אבישי
12 גרינצייג. מודה שמחמיא לי"
- 13 50. לטענת ציפורי, האמירות של גרינצייג "מחוזות הזיה", "טרלול", "החל לכתבו מניפסטים
14 מטורללים", "האיש הזה פשוט הזיה", "אלי ציפורי אתה צריך עזרה", הם למעשה
15 הדרך של גרינצייג להציג את ציפורי כ-"משוגע", ובכך להוציא דיבתו רעה.
- 16 51. גרינצייג כופר בכתב ההגנה שכנגד בטענות ציפורי. לטענת גרינצייג הביטויים האמורים
17 אינם עולים לכדי לשון הרע. לטענתו לא ייחס לנתבע מחלת נפש, וגם לא טען שהוא
18 "מטורלל". לטענתו, הביטויים האמורים באו בתגובה לפרסומים של ציפורי, ולנוכח
19 הפרסומים, טיבם והיקפם ביקש לתאר את כתיבתו של ציפורי ולא לייחס לסטטוס אישי.
20 לחילופין טוען גרינצייג כי עומדת לו ההגנה של אמת בפרסום, וכן הגנת תום הלב בהתאם
21 לסעיפים 14, 15(3) ו-15(10) לחוק.
- 22 הראיות
- 23 52. מטעם גרינצייג העיד גרינצייג בעצמו; מר קלמן ליבסקינד; מר חן מענית; מר גדעון דוקוב
24 ומר אסף נחום. כמו כן הוגשה חוות דעת של הפסיכיאטר ד"ר חיים שם דוד.
- 25 53. מטעם ציפורי העיד ציפורי בעצמו.
- 26 54. ביום 22.01.2023 נערכה ישיבת הוכחות במהלכה נשמעו העדים ונקבע מועד להגשת
27 סיכומים. בהתאם, ביום 5.3.2023 הוגשו סיכומי גרינצייג, ביום 23.4.2023 הוגשו סיכומי
28 ציפורי, וביום 8.5.2023 הוגשו סיכומי התשובה מטעם שני הצדדים.
- 29 דיון והכרעה

55. המבחן לצורך הכרעה בשאלה האם פרסום עלול להיות משפיל מבזה או פוגע, הוא מבחן אובייקטיבי לפי תפיסת הפרסום במובנו הטבעי של האדם הסביר. בעיקרו של דבר, המבחן מבקש לבדוק מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים, וכיצד יש בפרסום כדי לפגוע בהערכה של הנפגע בעיני הציבור ([ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון](#), נ"ד (2) 607, 617 (להלן – **אפל**)). המשמעות שיש לייחס לאמירות ולפרסום נלמדת מתוכן הפרסום, והן מתפרשות על פי מובנו הרגיל והטבעי של הפרסום בעיני האדם הסביר בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות ([רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר](#) (12.11.2006) (להלן – **בן גביר**); [ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ](#), פ"ד לא (2) 300, להלן – **עיתון הארץ**). משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק מפירושו המילולי או הבלשני של המילים שבהן נעשה שימוש. את הפרסום יש לבחון בכללותו. גם לנסיבות חיצוניות הסובבות את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים, וכיוצא באלה, יש בהם כדי ללמד מהו פירושו של הפרסום ([ע"א 1726/21 מוחמד בכרי נ' ניסים מגנאגי](#) (23.1.2022), עמ' 19). כוונת המפרסם, כמו גם האופן בו הובן הפרסום על ידי הנפגע, לא מהווים אמת מידה לבחינת האמירה כלשון הרע (**פרשת אפל**)).
56. כנגד הזכות לשם טוב ניצבת הזכות לחופש ביטוי. לאור החשיבות של שתי הזכויות האמורות, נפסק כי יש למצוא את נוסחת האיזון המתאימה, שתיתן את המשקל הראוי לכל אחת מבין הזכויות המתנגשות (**בן גביר**). על כן, בבואנו לפרש את הביטוי שנטען לגביו כי הוא עולה לכדי לשון הרע, ולמצוא את נקודת האיזון הנדרשת בנסיבות העניין, לא ניתן להתעלם ממושא הביטוי ומנושאו – **"המשמעות הסבירה של הפרסום עשויה כמובן להיות מושפעת ממכלול הנסיבות, ובין היתר מאישיותו של הנפגע"** (**אפל**, עמ' 622). היות הנפגע איש ציבור או דמות ציבורית מהווים שיקול נוסף במארג השיקולים (**הרציקוביץ'**). ככלל, אנשים הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשם הטוב. מעמדם כאמור יש בו כדי להחליש את המשקל שיש ליתן להגנה על השם הטוב ביחס לחופש הביטוי ([ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא](#), פ"ד מג 840).
57. אדם ייחשב "דמות ציבורית" ככל שנגיעתו לענייני ציבור והשפעתו עליהם הן רבות יותר, וככל שהופעתו בציבור וגישתו לאמצעי התקשורת רבות יותר. ההגדרה של אדם כדמות ציבורית תלויה נסיבות, אולם המבחן העיקרי בוחן האם מדובר בדמות **"של מי שיש לו נגיעה לענייני ציבור והשפעה עליהם במידה זו או אחרת"** (**אפל**, עמ' 620).
58. אקדים ואציין, כי על יסוד המבחנים האמורים אני סבור כי יש לראות בצדדים בהליך שלפני "דמויות ציבוריות" לצורך הגדרת גבולות הפרשנות של פרסום לשון הרע. גרינצייג וציפורי הם עיתונאים מוכרים בכלל, ובתחום המשפט בפרט, המסקרים ו/או סיקרו בעבר את מערכת המשפט. לצד העבודה והסיקור העיתונאי הנרחב, הם מחזיקים בחשבונות ברשתות חברתיות השונות, ומהווים גורם פעיל מאוד בתחום הסיקור העיתונאי/משפטי בישראל. בחשבונות המנוהלים על ידם ברשתות החברתיות הם אווזים במצטבר באלפי עוקבים אשר ניזונים מכל דיווח ומכל ציוץ יומי המופץ על ידיהם, ולעיתים אף מספר פרסומים ביום (פרוטוקול, עמ' 92 ש' 36 – עמ' 93 ש' 5). בנסיבות אלה, ניתן לצפות כי

1 חשיפת עבודתם העיתונאית הרבה תהיה מושא לביקורות, אגב התייחסות לדיווחים,
 2 הכתבות והפרסומים העיתונאיים היוצאים תחת ידיהם. יפים בהקשר זה הדברים שנאמרו
 3 על ידי כב' הנשיא שמגר [בע"א 334/89 רבקה מיכאלי ואח' נ' בלה אלמוג](#), פ"מ מו (5) 555,
 4 : 571

5 "הרי מדובר באנשים הפועלים בזירה הציבורית, המצויים בענייני התקשורת
 6 וגלויים לביטוייה. לפי גישתי לגבי תביעות לשון הרע שעניינן אנשי ציבור, מן
 7 הנכון שאלו יהיו ערוכים לספיגת ביקורת רבה יותר כלפיהם מאשר האדם מן
 8 השורה. זהו מחיר היחשפותם האישית לציבור והפירסום ברבים, בכתב או
 9 בעל פה, של דבריהם"

10 59. להבדיל מ"אדם פרטי", כאשר מדובר בגורם עיתונאי יש מקום למתן הגנה גבוהה יותר
 11 לחופש הביטוי בנקודת האיזון אל מול השם הטוב, בפרט מקום בו ניתן להבין את הפרסום
 12 כביקורת והבעת עמדה סובייקטיבית על ההתנהלות העיתונאית. דברים אלה מתיישבים
 13 אף עם היכולת של הצדדים, כעיתונאים הפעילים בגופי תקשורת בתפוצה ארצית, להתגונן
 14 מפני הדברים והטענות המיוחסות להם. כעיתונאים, בשונה מאדם פרטי, עומדים להם
 15 אמצעים להתגונן מפני דברים שנאמרים אודותיהם (עניין [אפל](#), 621; [רע"א 4447/07 רמי](#)
 16 [מור נ' ברק אי.טי.סי.](#) [1995] [החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ](#), פ"ד סג(3) 664 –
 17 להלן – [רמי מור](#)).

18 60. על רקע האמור יש לבחון את הפרסומים והביטויים שגרינצייג טוען כי הם מהווים לשון
 19 הרע כנגדו. במסגרת מכלול השיקולים יש להתחשב גם בעובדה כי מדובר בסוגיה בעלת
 20 עניין ציבורי.

21 61. ומכאן, לגופם של הפרסומים :

22 62. כמפורט לעיל, גרינצייג מייחס לציפורי פרסומים רבים העולים לטענתו לכדי לשון הרע.
 23 ריכוז הביטויים אשר מונחים ביסוד תביעת גרינצייג מלמדים כי לטענת גרינצייג מדובר
 24 בביטויים המפורטים להלן :

25 "אין טיפת הגינות ויושרה"; "רק רוע ורשעות צרופים"; "יכולת לא אנושית..."; "ילדון
 26 אומלל"; "אידיוט"/"אידיוט שימושי"; "שופר"; "חנפן"; "עצלן"; "לא מסוגל לפתוח
 27 דוחות, רק לקרוא דף מסרים"; "עובד על אוטומט בגזענות"; "בולשביק"; "פריבילג";
 28 "חסר כישרון"; "מטונף"; "גזען" ("גזען דוחה ומכוער"); "סרוג"; "משרת ארגון פשע של
 29 עבריינים כמו מנדלבליט, שי ניצן וליאת בן ארי"; "שירות חיסול חשבונות"; "שותף
 30 לעבירות פליליות"; "ימני מחמד"; "עיתונאי פח"; "פודל" ("פודל של מנדלבליט ואיילת
 31 שקד"); "עבד נרצע של הפרקליטות. נשלח למשימות חיסול. מאפייה"; "שרלטן";
 32 "צבוע"; "לא עשה כלום בעיתונות"; "מסתיר פשע"; "מכסתח את מנדלבליט העברייני";
 33 "דוברים נאמנים של התשקורת"; "מלחך פנכה"; "שקרן"/"חכמולוג שקרן"; "אביעד
 34 גרינצייג ואבישי גליקמן" (שיבוש שם); "כתבלב חצר"; "כל כלב בגי' יומור"; "אדם רע

1 בשירות אלונה שבלונה בראון"; "בולדוג"; "לקקן"; "עלוב נפש"; "עיתונאי רקוב";
2 "קבלן חיסולים".

3 63. במסגרת סיכומיו טען גרינצייג כי יש לסווג את הביטויים הפוגעניים שהטיח בו ציפורי
4 בשני היבטים – האחד, ניסיון לייחס לו מעורבות וקשר למעשים פליליים; השני, ביזוי
5 באמצעות שלל ביטויים פוגעניים.

6 64. למקרא שלל הביטויים שהתבטא ציפורי, ובשים לב להקשר הדברים ולמכלול הפרסומים,
7 מצאתי כי חלק מהביטויים אינם עולים לכדי לשון הרע בנסיבות העניין ואילו חלק אחר
8 מהביטויים מהווה לשון הרע כנגד גרינצייג.

9 האם הביטויים מהווים "לשון הרע" כמשמעותו בחוק?

10 65. חלק מהביטויים שהוטחו בגרינצייג ניתן לראותם כעלבון אישי או גידוף המוטח בו. כך
11 למשל, כאשר ציפורי כינה את גרינצייג "ילדון אומלל"; "אידיוט", "אידיוט שימושי";
12 "חנפן"; "עצלן"; "לא מסוגל לפתוח דוחות, רק לקרוא דף מסרים"; "חסר כישרון";
13 "מטונף"; "עיתונאי פח"; "צבוע"; "לא עשה כלום בעיתונות"; "מלחך פנכה"; "אדם רע
14 בשירות אלונה שבלונה בראון"; "לקקן"; "עלוב נפש"; "עיתונאי רקוב"; "חסר טיפת
15 הגינות ויושרה"; "רוע ורשעות צרופים"; "יכולת לא אנושית...", וכיו"ב.

16 66. במספר פסקי דין נקבע, כי ביטויים מהסוג האמור, העולים לכדי עלבונות, קללות, גידופים
17 ומילות גנאי אינם עולים בהכרח לכדי לשון הרע. בעניין בן גביר נפסק כי לא כל גידוף, ולא
18 בכל הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. בפסק הדין בעניין רמי מור
19 הוסיף בית המשפט בהקשר זה וציין כי "... **כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר**
20 **מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט מהווה עילה. רבות מן**
21 **התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס להן כל**
22 **משקל, וערכן "העולתי" הוא בהתאם.**" (ר' גם: ת"א (שלום ת"א) 32745-03-21 **סתיו**
23 **שפיר נ' יאיר נתניהו** (29.03.2023) (להלן – "**עניין יאיר נתניהו**").

24 67. סקירה של הפסיקה מעלה כי כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו ועל פי הקשר הדברים. יש
25 שראו בשימוש בביטויים קשים כגון "זונה", "משוגעת" ו-"אני אשתין עליך" (ת"א
26 (ירושלים) 1594/06 **עטייה נ' בניטה** (23.11.2008)) או בביטויים אחרים כגון "פסיכופט",
27 "מנוול" ו-"נוכל" (ת"א (נת') 6685/02 **דוידוביץ' נ' שנקר** (16.8.2004)), כביטויים
28 שבנסיבות שנאמרו אינן בגדר לשון הרע. בת"א (בית שאן) 42089-04-15 **בוריס יודיס נ'**
29 **מיכאל ברקן** (12.9.2017) מצא בית המשפט כי השימוש במילה "זונה" ו-"אידיוט" אינם
30 מהווים בנסיבות העניין שם לשון הרע; בפס"ד בעניין **יאיר נתניהו** קבע בית המשפט כי
31 הכינוי "חלאה" ו-"רשע" אינם בגדר לשון הרע באותן נסיבות.

32 68. מנגד, ניתן למצוא הכרעות שיפוטיות בגדרן הכירו בתי המשפט בנסיבות בהן דברי גנאי
33 הוכרו כלשון הרע. בת.א. (ב"ש) 45/87 **קליין נ' רונן ואח'** פ"מ תשנ"ב (ב) 515 נקבע, למשל,

- 1 כי המילה "מרושע" מהווה בנסיבות העניין שם לשון הרע; בע"א 534/65 דיאב נ' דיאב
 2 פ"ד כ(2) 269, 271 נקבע כי כינוי אדם "כלב בן כלב, נביא שקר שתום עין" מהווה לשון
 3 הרע. בת"א (ב"ש) 2594/89 פרץ נ' פוטולצקי (3.6.1991), מצא בית המשפט בנסיבות
 4 העניין דברי לשון הרע באמירה "טיפש שבטיפשים".
- 5 69. בסופו של יום, ההקשר ונסיבות העניין הם שיכריעו אם יש לראות בביטוי כזה או אחר
 6 לשון הרע. המבחן הוא כאמור מבחן אובייקטיבי אגב בחינת הקשר הדברים וזאת במטרה
 7 "...לבדוק, אם השומע הסביר אשר שומע את אותם דברים ספציפיים עלול היה לייחס
 8 לתובע את כינוי הגנאי כפשוטו" (ת"א (ת"א) 38941-04-10 גלעד נ' עמנואל (17.3.2011),
 9 פס' 9).
- 10 70. הפרסומים והביטויים הנ"ל שהטיח ציפורי בתובע סרי חן וחסרי טעם. מדובר באסופה של
 11 ביטויים בוטים שאין להם מקום בגדרו של שיח תרבותי וענייני - נוקב וביקורתי ככל
 12 שיהיה. הדברים נכונים בפרט כאשר שיח כאמור מתנהל בין שני עיתונאים מוכרים, אשר
 13 הפרסומים שיוצאים תחת ידיהם זוכים להתעניינות לא מעטה בקרב הציבור הרחב. אלא
 14 שההכרעה שבפנינו אינה שאלה של טעם או התנסחות, כי אם בחינת השאלה האם יש
 15 בביטויים האמורים כדי לעבור את הרף הנדרש לצורך הכרה בפרסום כלשון הרע.
- 16 71. לטעמי, התשובה ביחס לביטויים הנ"ל הינה בשלילה. בנסיבות העניין, אני סבור כי
 17 הביטויים הנ"ל, מעליבים ופוגעניים ככל שיהיו, לא עוברים את הרף הנדרש לצורך הכרה
 18 כלשון הרע על פי מבחני הפסיקה. כפי שנאמר בהקשר דומה על ידי כב' השופטת (כתוארה
 19 אז) נאור בפרשת חוטרי ישי: "אכן, יכולים היו הם לבחור במילה אחרת - אך לטעמי אין
 20 זה תפקידו של בית-המשפט לבחור דרך התנסחות כזו או אחרת למפרסם. תוכן הפרסום
 21 נשוא הערעורים שבפנינו, הינו שאלה של טעם טוב ולא שאלה של השמצה".
- 22 כינוי הגנאי בהקשר דנן אינם פוגעים בערכו של גרינצייג בעיני הבריות. במבחן הפרשנות
 23 האובייקטיבית של האדם הסביר, אינני סבור כי האמירות הנ"ל מקימות אצל הקורא
 24 הסביר, בשים לב להקשר הכולל של הדברים והנסיבות, הכרה בממד של בוז, השפלה, לעג
 25 או פגיעה כלשהי, כמשמעותה בחוק איסור לשון הרע. כלפי גרינצייג. הקורא הסביר מבין
 26 את הקשר הדברים ואת משמעותם בשיח שבין בצדדים. הדברים נכונים בפרט, כאשר
 27 שמדובר בחילופי דברים בין דמויות ציבוריות שהיריבות האישית ביניהם היא בבחינת סוד
 28 גלוי ומוכר.
- 29 72. יתרה מכך, השימוש בכינוי זה או אחר מהמפורטים לעיל לא נעשה כקביעה עובדתית שאין
 30 אחריה עוררין. הביטויים האמורים מלמדים במידה רבה על האופן שבו ציפורי רואה
 31 ותופס לשיטתו את גרינצייג. אמירות אלה מקפלות בתוכן את דעתו הסובייקטיבית של
 32 ציפורי על תכונותיו והתנהלות גרינצייג, כפי שהוא רואה אותן. כאמור לעיל, למעמדם של
 33 הצדדים ניכרת השלכה גם בשאלת הפרשנות של הפרסום כלשון הרע. בעניין הרציקוביץ'
 34 נקבע כי מקום בו הכתבה משתייכת באופן כללי לפרסומים שהם בגדר "הבעת דעה", הרי
 35 שפחות נראה באלה כלשון הרע, ולו משום שהבעת דעה נתפסת, בעיני האדם הסביר,

1 כפוגענית פחות מהצהרת עובדה (הרציקוביץ', עמ' 568). לעובדה שמדובר בהבעת דעה, יש
 2 נפקות עוד בשלב הבדיקה של הדיבה שבביטוי, היות "שבדרך-כלל נגרע משהו מן הביזוי
 3 וההשפלה מקום שבו המתבטא איננו מציג עובדות, אלא דעה אישית שניתן לקבלה או
 4 לדחותה" (הרציקוביץ', עמ' 573). השימוש בהם אינו מובן על ידי האדם הסביר כאמירה
 5 עובדתית, ואין באמירתו כדי לגרום לפגיעה בשמו הטוב של אדם במובן של [חוק איסור](#)
 6 [לשון הרע](#).

7 73. לצד ההכרה בתחושת העלבון וההשפלה שחש גרינצייג, הרי שאין משקל לפרשנות
 8 הסובייקטיבית הניתנת על ידי גרינצייג לדברים שהובאו בפרסומים, וגם לא לתחושותיו
 9 בעקבות הפרסום ואם נפגע מהם, אם לאו. את הדברים יש לפרש בהקשר בו נאמרו, באופן
 10 אובייקטיבי, ותוך בדיקה אם יש בהם דבר החורג מתחום הסביר בעיני האדם הסביר
 11 והאובייקטיבי (עיתון הארץ, 293).

12 74. בנוסף לביטויים המפורטים לעיל, הוסיף ציפורי וכינה את גרינצייג בשלל ביטויים נוספים,
 13 ובכלל זה "ימני מחמד"; "פודל" ("פודל של מנדלבלט ואיילת שקד"); "בולדוג". גם
 14 ביטויים אלה נועדו לעלוב בגרינצייג, ולייחס לו תכונות אופי לא מחמיאות. ביטויים ה-
 15 "משווים" את גרינצייג לחיה (פודל, בולדוג), לא חוצים לטעמי את הרף הנדרש במבחן
 16 הקורא הסביר בנסיבות העניין, ואין לראות באמירות אלה משום לשון הרע כמשמעותו
 17 בחוק. במבחן האובייקטיבי של הקורא הסביר ניתן להבין ביטויים אלה כביטויים אשר
 18 מבקשים לייחס לתובע את התכונות האנושיות של החיה אליה הוא משווה (פודל, בולדוג),
 19 להבדיל מהכוונה להשוות את התובע לחיה עצמה, אגב הפשטתו מהווייתו האנושית
 20 (הרציקוביץ', עמ' 569). בענייננו, הקשר הדברים וההבנה הסבירה של אמירות ציפורי הן
 21 בבחינת משל לתכונותיו האנושיות של כלב, להבדיל מהפשטה של ההווה האנושית של
 22 גרינצייג. על פי המבחן האובייקטיבי ניתן לראות בביטויים "פודל" ו-"בולדוג" ככאלה
 23 שנועדו להמחיש את האופן שבו ציפורי רואה את עבודתו העיתונאית של גרינצייג בכל
 24 הנוגע לממשק עבודתו מול מערכת אכיפת החוק או גורמים אחרים שהוא מסקר
 25 עיתונאית.

26 75. גם ביחס לביטוי "משרת ארגון פשע של עבריינים כמו מנדלבלט, שי ניצן וליאת בן ארי"
 27 שבהקשרו נטען גם כי גרינצייג משמש כ-"קבלן חיסולים", מעניק "שירות חיסול
 28 חשבונות", וכמי ש-"... נשלח למשימות חיסול. מאפייה", לטעמי, ומהנימוקים שאפרט
 29 להלן, אלה לא עולים לכדי לשון הרע במבחן הקורא הסביר.

30 ראשית, עיון בפרסום המתייחס לטענה כאילו גרינצייג משרת ארגון של עבריינים מגלה כי
 31 הדברים המיוחסים לתובע מעט שונים מהנטען על ידו. כך, במסגרת הפרסום מציין ציפורי
 32 כי "זו 'הרמה' של דובר משרד המשפטים משה כהן, שמרוויח עשרות אלפי שקלים על
 33 חשבוננו ובמקום לשרת את הציבור הוא משרת ארגון פשע של עבריינים כמו מנדלבלט,
 34 שי ניצן וליאת בן ארי. במסגרת השירות הוא מספק שירותי חיסול חשבונות לכל מי שלא
 35 מיישר קו עם ארגון הפשע המאפיוזי, מפץ שקרים על עיתונאים 'סוררים' באמצעות
 36 קבלני המשנה שלו....". כלומר, הפרסום בדבר השירות שניתן ל"ארגון הפשע העברייני"

1 מיוחס לדובר משרד המשפטים, משה כהן, אשר גם לו מיוחסת הטענה כי "הוא מספק
2 שירותי חיסול חשבונות לכל מי שלא מיישר קו עם ארגון הפשע...". הפרסום האמור אינו
3 מיוחס לגרינצייג את הדברים. במסגרת הפרסום כאמור, מבקש ציפורי לייחס לגרינצייג
4 את חלקו בכך שלטענתו הוא "קבלן משנה" של דובר משרד המשפטים לצורך חיסול
5 החשבונות כאמור. אין בפרסום האמור משום אמירה כאילו גרינצייג חבר בארגון פשע
6 (להבדיל, למשל, מפסק הדין [בע"א 33654-05-22 זוהר נ' חוזה חדש \(ע"ר\)](#) (29.11.2022)
7 אליו הפנה גרינצייג).

8 שנית, גם ביחס לביטויים אלה יש מקום לבחון אותם בכור ההיתוך של המבחן
9 האובייקטיבי של הקורא הסביר. יש לבחון כיצד מבין הקורא הסביר את הדברים – האם
10 כפשוטם כאילו גרינצייג משרת ארגון פשע או קבלן משנה לחיסול חשבונות שמא מדובר
11 בביטוי מטאפורי נוסף לעמדתו של ציפורי לפיה גרינצייג הוא משרתם של קברניטי מערכת
12 המשפט והפרקליטות. בת"א (שלום פ"ת) 24312-01-21 ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר נ' עמותת
13 חוזה חדש (23.03.2022) סקר בית המשפט את הפסיקה באותם מקרים בהם נדרשה
14 הכרעה בדבר המשמעות של ביטויים מהסוג האמור, ובפרט "שייכות לארגון פשע".
15 מהסקירה שם ניתן לעמוד על ההבדלים בין מקום בו הפרסום מבקש לייחס ממד עובדתי
16 בדבר שייכות לארגון פשע, על כל ההשלכות והמשמעות הנובעות מכך, לבין מקרים
17 שבהם השימוש הוא בביטוי מטאפורי, שנועד להמחיש את הביקורת על דרך ההתנהלות
18 של הנפגע. שם מצא בית המשפט כי הביטוי "מיקי זוהר הוא חייל בארגון הפשע של נתניהו
19 שלא מפסיק להסית ולשקר" הוא ביטוי מטאפורי, ולכן אינו מהווה לשון הרע במבחן
20 הקורא הסביר. אומנם, ערכאת הערעור, באותו עניין, סברה אחרת, ומצאה כי בנסיבות
21 העניין הביטוי האמור מהווה לשון הרע, ואף חייבה בפיצוי את ציפורי שם, אלא שעיון
22 בפסק דינה של ערכאת הערעור מלמד על השוני מנסיבות מקרה דנן. שם מצאה ערכאת
23 הערעור כי יש בפרסום משום ממד עובדתי המייחס לנפגע חברות בארגון פשע, בראשו
24 עומד, כך על פי הפרסום, מר בנימין נתניהו. בעניין זה קבע בית המשפט כי "תיוגו של מר
25 זוהר כחייל בכיר בארגון הפשע של נתניהו, בנסיבות שבהן מתנהל הליך פלילי כנגד מר
26 נתניהו, אינה יכולה להיחשב אלא כדבר שפרסומו עלול להשפיל, לבזות ולפגוע במשרתו
27 של מר זוהר" (פס' 11). אין הנדון דומה לראיה בענייננו. מעבר לעובדה כי ציפורי לא שייך
28 לתובע חברות בארגון פשע, הרי שבכל מקרה כנגד בכירי הפרקליטות לא הוגשו כתבי
29 אישום ולא מתנהל הליך פלילי באופן שיש בו משום "ניסיון פסול לקחת את מי שלא
30 הוכתם בפלילים, ולשתול אותו בתודעת הציבור כדמות שנטועה בעולם העברייני" (פס'
31 11 לפס"ד בעניין זהר).

32 76. שונים הדברים לטעמי ביחס לקיומו של לשון הרע בכל הנוגע לביטויים המבקשים לייחס
33 לתובע כאילו הוא "שופר", כתבלב חצר" או "עבד נרצע" של הפרקליטות, שי ניצן
34 ומנדלבלט. בשים לב לעיסוקו העיתונאי של גרינצייג, אני סבור כי יש לראות בביטויים
35 כאמור כפרסום לשון הרע. הביטויים האמורים מבקשים לייחס לתובע פגם מהותי ביושרו
36 העיתונאי. הם מבקשים לייחס לתוכן דיווחיו ופרסומיו העיתונאים זיקה וקידום
37 אינטרסים של המערכת המשפטית ובכירה, חלף עמידה על עקרונות העיתונות החופשית,
38 הביקורתית והבלתי תלויה. הטענה כי גרינצייג הוא "שופר", "כתבלב חצר", או "עבד

1 נרצע" של המערכת, וכי פרסומיו נועדו לשרת את היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט
2 המדינה או את המערכת בכללותה, מבקשת לקעקע את מעמדו כעיתונאי משפטי, וכמי
3 שמשקף נאמנה את מהלך הדברים בפרסומיו. ביטויים אלה עלולים להעמיד בצל ותחת
4 עננה כבדה את מהימנות הפרסומים העיתונאים של גרינצייג, ובכך לפגוע במשרתו [\(סעיף](#)
5 [31\(3\) לחוק איסור לשון הרע](#); ת"א (מחוזי ירושלים) 893/89 **יאיר קליין נ' רון בן-ישי**
6 [\(25.03.1991\)](#), פס' 19).

7 77. הוא הדין גם בכל הנוגע לפרסומים המייחסים לתובע "גזענות" או מאפיינים גזעניים;
8 פרסום דברי "שקר" או כינויו כ-"שקרן"; וכן לייחוס לתובע "שותפות בביצוע עבירות
9 פליליות". גם אלה לטעמי חוצים, בנסיבות העניין, את הרף הנדרש ועולים לכדי לשון הרע.
10 בהקשר זה ציפורי הטיח בתובע שלל ביטויים פוגעניים כגון - "עובד על אוטומט בגזענות";
11 "גזען"; "גזען מכוער"; "גזען דוחה ומכוער"; "שקרן"; "חכמולוג שקרן"; "מסתיר פשע";
12 "שותף לעבירות פליליות". כמצוות המחוקק, את הביטויים האמורים יש לבחון ככאלה
13 העלולים, בין היתר, לפגוע באדם במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו. הפגיעה בשמו
14 הטוב של גרינצייג נבחנת גם בשים לב לאפשרות לפיה הפרסום יכול לפגוע במשרתו
15 כעיתונאי.

16 78. אני סבור כי ייחוס לתובע כינוי כגון "גזען" או כמי שפועל באופן גזעני באופן שבו התבטא
17 ציפורי, אינו יכול להיות מובן על ידי הקורא הסביר אלא כלשון הרע. אמירה המיוחסת
18 לתובע כאילו הוא גזען או כאילו פרסומיו העיתונאים נגועים בהתבטאויות גזעניות, היא
19 אמירה קשה המבקשת לייחס לתובע כמי שפועל על בסיס אפליה בשל גזע, לאום, דת
20 וכיו"ב.

21 79. [בע"א \(מחוזי ת"א\) 9606-10-22 אמיר חצרוני נ' שידורי קשת בע"מ \(16.03.2023\)](#), עמד
22 בית המשפט על המשמעות והפרשנות של הביטוי "גזען" כמי ש-"מאמין בעליונות של בני
23 אדם מגזע מסוים לעומת בני אדם אחרים" או מי ש-"מייחס תכונות (לרוב שליליות) לבני
24 אדם ממוצא לאומי ועדתי מסוים או המשתייכים לדת מסוימת וכדומה; מי שמתייחס
25 לבני אדם השונים ממנו במוצאם או בהשתייכותם הדתית". אני סבור, כי בפרט נוכח
26 משרתו של גרינצייג ונוכח מעמדו הציבורי, כינוי וייחוס היבטים של גזענות הם ביטויים
27 חמורים אשר במבחן הקורא הסביר מעמידים בפני הקורא עובדה, לפיה גרינצייג "נגוע"
28 במאפיינים גזעניים או בעל דעות גזעניות או פועל באופן גזעני. בנסיבות אלה מהווה הדבר
29 לשון הרע.

30 80. בעניין **חצרוני** (פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט השלום) אכן נדחתה, בין היתר, הטענה
31 כי כינוי גרינצייג שם כ"גזען" אינה עולה לכדי לשון הרע. ואולם, זאת בשים לב לנסיבות
32 המיוחדות ולהקשר הפרסום שם. באותו עניין נקבע, כי לנוכח פרסומיו של גרינצייג
33 ודעותיו כפי שאלו היו ידועות וקיבלו ביטוי פומבי, הרי שהטענות והפרסומים כלפיו הם
34 בגדר הסביר ואינם עולים לכדי לשון הרע. עמדה זו אושרה על ידי ערכאת הערעור (ר' עמ'
35 11 לפס"ד בערעור).

81. גם באותם ביטויים המבקשים לייחס לתובע הפצת שקרים או בכינויו של התובע כ-
 "שקרן" יש משום לשון הרע. השאלה האם כינויו של אדם כ"שקרן" עולה כדי לשון הרע
 היא תלויה הקשר (ר' סקירה של הפסיקה בסוגיה [בתא"מ \(שלום ראשל"צ\) 14403-08-16](#)
דן ירדני נ' ניר חנן (08.04.2018)). יש שראו באמירה משום גידוף בעלמא (ראו, **שנהר** -131-
 132; **בן גביר** פסקה 26 לפסק דינו של השופט ריבלין; ת"א (שלום חי) 23300-11-10 **כהן נ'**
כוכבי (10.3.2012) פסקאות 22-36)). מאידך, יש שמצאו כי האמירה מהווה לשון הרע ([ע"פ](#)
8735/96 ביטון נ' קופ, פ"ד נב(1) 19; [ע"א \(מחוזי י-ם\) 11062/07 סולטן נ'](#)
לוק (25.12.2007); ת"א (שלום י-ם) 5665/02 **ארנון נ' פסטינגר** (14.9.2004); ת"א (שלום
 חי) 18536/07 **פינקוביץ נ' דוד** (10.11.2010); ת"א (שלום רח') 19670-11-14 **פסטרנק נ'**
בלנקו (29.9.2014); [תא"מ \(שלום ראשל"צ\) 52591-02-16 סטפנסקי נ' מיגרס](#) (2.8.2017)).

82. מהימנותו של גרינצייג כעיתונאי ואמינות הפרסומים שיוצאים תחת ידו, אפשר שהם הכלי
 החשוב ביותר בעבודתו. נטול מעיתונאי את אמינותו כעיתונאי, את מהימנות פרסומיו
 העיתונאים, את יושרו האישי והמקצועי, ולקחת ממנו את אמון ציבור הקוראים
 בפרסומים פרי עיטו. בהעדר אמינות ומהימנות עיתונאית, אין כל ערך לעבודה העיתונאית
 (השוו: [ע"א \(ת"א\) 36859-11-18 בוזגלו נ' פשכצקי](#) (13.2.2019)). הדברים נכונים ביחס
 לטענות כי גרינצייג הוא "שופר" או "עבד נרצע", אשר מבטאות התנהלותו העיתונאית של
 גרינצייג, כפי שציפורי רואה את הדברים, והם נכונים גם ביחס לטענה כי גרינצייג "שקרן"
 אשר מבטאת טענה לדיווח או פרסום כוזב, שיקרי ולא מהימן של גרינצייג. הטענה לפי
 גרינצייג מפיץ שקרים אגב עבודתו העיתונאית, בפרט כאשר על פי הפרסומים המפורטים
 לעיל אלה נעשו באופן ממוקד וביחס לאמירות ממוקדות של גרינצייג, לא יכולה, לטעמי,
 להיות מובנת על ידי הקורא הסביר בכל דרך אחרת נסיבות העניין זולת פגיעה בתובע,
 במהימנותו ויושרו העיתונאי, וכפול יוצא כלשון הרע.

83. דין דומה חל גם על ההתבטאויות המייחסות לתובע נטילת חלק בעבירות פליליות. גם
 אמירות אלה יורדות לשורש יושרו האישי והמקצועי של גרינצייג והן מבקשות להטיל דופי
 בתובע בדרך של ייחוס התנהלות פלילית. לא מדובר רק בייחוס טענה בדבר סיוע
 לאינטרסים של הפרקליטות והעומדים בראש, אלא ייחוס של שותפות בביצוע עבירות
פליליות. בעניין זה נקבע לא אחת כי ייחוס עבירות פליליות מהווה לשון הרע ([ע"א](#)
10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב (12.12.2006) (להלן – **עניין קורן**) [ע"א](#)
475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, מ(1) 589; [ע"א 3199/93 יוסף קראוס](#)
נ' ידיעות אחרונות בע"מ, מט(2) 843). בתי המשפט אף הרחיבו את החובה להקפיד על
 ביטויים מכפישים גם למקרים של טענות בעלות אופי "מעין פלילי", ולא רק ייחוס ישיר
 של עבירה פלילית תחשב כהוצאת לשון הרע ([ע"א 8398/17 תאופילוס ג'אנופולוס](#),
פטריארך הכנסייה היוונית אורתודוקסית של ירושלים נ' Berisford Investments
Limited (10.6.2019); [ע"א 3546/10 אליהו מישאלי נ' אולגה קליין](#) (18.4.2012); ת"א
 (מחוזי תל אביב) 46482-04-13 **אריה את עופר עבודות בניה נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ**
 (22.12.2022)).

84. אשר על כן, מבין שלל הביטויים הנ"ל, מצאתי כי יש לראות באמירות המייחסות לתובע כאילו הוא "שופר" או "עבד נרצע"; באמירות המייחסות לתובע כמי שהוא בעל מאפיינים גזעניים; באמירות המייחסות לתובע כמי שמפרסם דברי שקר; ובאמירות המייחסות לתובע כמי ששותף לביצוע עבירות פליליות, כביטויים העולים לכדי לשון הרע. על כן, יש לבחון האם עומדות לנתבע ההגנות על פי החוק.

6 ההגנות על פי חוק איסור לשון הרע

85. ציפורי טוען כי ביחס לחלק מהפרסומים עומדת לו הגנת האמת בפרסום, ואשר לחלקם הם הבעת דעה לגיטימית ולכן זוכים להגנת תום הלב.

9 הגנת אמת בפרסום – סעיף 14 לחוק:

86. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע שני יסודות מצטברים המהווים הגנה בפני חיוב בעוולת לשון הרע: שהדבר שפורסם היה אמת; שהיה בפרסום 'עניין ציבורי'. יסודות אלה נבחנים על פי מבחן אובייקטיבי (שנהר, 216). הגנת אמת בפרסום מעמידה בבכורה את הזכות לחופש הביטוי מקום שבו תוכן הפרסום אמת ושקיים אינטרס ציבורי בפרסומו (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' יוסף קראוס (29.6.1998); ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב (12.12.2006)).

87. לפיכך, על מנת שתעמוד לנתבע הגנת אמת בפרסום, עליו הנטל להוכיח כי גרינצייג הוא "שופר", "גזען", "שקרן" (על כל נגזרותיהם), ומי ששותף ל-"עבירות פליליות".

88. ציפורי לא עמד בנטל להוכיח את הגנת אמת בפרסום ביחס לכל אחד ואחד מהביטויים והפרסומים הנ"ל על נגזרותיהם, הואיל ולא עמד בנטל להוכיח את התנאי הראשון – שהדבר שפורסם היה אמת. ציפורי לא הניח תשתית עובדתית מבוססת על פיה ניתן להגיע למסקנה כי גרינצייג "אוחז" בכל אחת ואחת מהתכונות וההאשמות המיוחסות לו.

89. אשר לטענה כי גרינצייג משמש כ-"שופר", "כתבלב חצר" או "עבד נרצע..." וכיו"ב, הרי שציפורי לא הניח תשתית עובדתית המוכיחה כי גרינצייג פועל במטרה מכוונת וידועה לפרסם במסגרת פרסומיו העיתונאים פרסומים שנועדו, מטבעם, לשקף את רצונותיהם והאינטרסים של בכירי מערכת המשפט או הפרקליטות או להימנע במופגן מביקורת עליהם רק משום הציפייה לקבלת "ידיעה" עיתונאית. בסיכומיו ביקש ציפורי לבסס את הגנתו בהקשר זה על הגנת "הבעת דעה", ולא הניח תשתית ראייתית להוכחה האמת בפרסום.

90. בדומה, אשר לטענה כי גרינצייג "גזען", לא הוצגה כל ראיה כי גרינצייג פועל או מודרך ממניעים גזעניים או כי הוא מאמץ דרכי הפליה על יסוד הבדלי גזע, דת, מין, לאום וכיו"ב. ציפורי ניסה לטעון כי נוכח פרסומים שונים של גרינצייג, ניתן ללמוד כי גרינצייג גזען כלפי

1 מזרחיים, אתיופים, ערבים וחרדים (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 107-108)
2 (ההדגשות אינן במקור):

3 טוב. פעמים אחרות כינית את גרינצייג גזען, וגם
4 גזען מכוער ובעוד כינוי כתבת שהוא מתנהג
5 בגזענות וכולי. אתה זוכר את זה או שצריך
6 להראות לך?

7 זוכר כן. העד מר ציפורי:
8 זוכר את זה. תזכיר לי למה התכוונת בגזען? לגבי
9 מוצא ארץ לידה דעת מין נטייה מינית איזה סוג
10 גזען גרינצייג לפי דעתך?

11 טוב זו התשובה שלי ותיתן לי להשיב אליה
12 במלואה ולא תקטע אותי כפי שאתה נוהג, היא
13 מחולקת לכמה רבדים. א היו לא מעט אנשים
14 שהתייחסו לדברים שלו.

15 ...
16 העד מר ציפורי: היו לא מעט אנשים שהתייחסו לגזענות של של
17 מר גרינצייג לשיטתם. עכשיו אני מפנה אותך ואני
18 ממליץ לך מאוד לצפות במונולוג קורע הלב,

19 ...
20 העד מר ציפורי: אני ממליץ לך בכל הכבוד מעומק ליבי לצפות
21 במונולוג קורע הלב אתמול של אוסנת מארק
22 בתוכנית המטה של איילה חסון בערוץ 13, היא
23 דיברה על לינץ' שערכו בה, לינץ' מרושע רק בגלל
24 שהיא ימנית ומזרחית. לינץ' גזעני. 1 מאותם
25 אנשים שאני בטוח שהיא התכוונה אליו עם עשרות
26 ציוצים לעגנים של מר גרינצייג, לא רק כלפיה,
27 מירי רגב, דוד אמסלם, דוד ביטן, אין לזה מקריות
28 זה לא מקרי, יש לי ניסיון של 40 שנה בעיתונות.
29 רצף הלעגנות הזאת באה ממקום 1 ויחיד לשיטתי
30 גזענות. עכשיו בוא לא השלמתי את התשובה שלי,

31 לא ענית בכלל עו"ד רוזן:

32 **גזענות כלפי מזרחים** העד מר ציפורי:

33 טוב, אני מפנה אותך, עו"ד רוזן:

34 לא אז לא לחינם, אני לא עניתי עכשיו חכה, יש
35 עוד גזענות כפי שראית, **גזענות כלפי אתיופים,**
36 **גזענוץ כלפי ערבים כולל טוויט מזעזע על ברוך**
37 **גולדשטיין שהוא למעשה מצדיק את זה כי הוא**
38 **אומר צריך לדבר לערבים בשפתם.**

39 ...
40 העד מר ציפורי: בן-אדם שכותב, מצדיק את המעשה המנוול של

41 ברוך גולדשטיין ואומר שצריך לדבר על ערבים
42 בשפתם, אז הוא אומר שהשפה של הערבים היא
43 אחידה. עכשיו זה לא היה המקרה היחיד, בתקופת
44 **הקורונה הוא קרא לחרדים דם על הידיים**
45 **רוצחים."**

46 91. ברם, ציפורי לא הניח כל תשתית עובדתית המבססת טענות אלה כלפי גרינצייג. מקובלת
47 עלי טענת גרינצייג לפיה טענות ציפורי בהקשר זה היו כלליות ולא ממוקדות. כאשר
48 נתבקש בחקירתו הנגדית להציג פרסום ממנו ניתן ללמוד על מאפייניו "הגזעניים" של
49 גרינצייג כטענתו, לא הצליח להפנות למקור פרסומי ממנו ניתן לדלות את המסקנה החד
50 משמעות עליה ביסס את פרסומיו, וחלף זאת טען לקיומה של "מסה קריטית" (תמלול
51 ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 111).

92. גם ההפניה של ציפורי לפרסום של גרינצייג אשר ניתן במענה לפרסום מאת העיתונאי אראל סגל ובו השתמש בביטוי "ביביסט מצוי" (בבחירת "תומכי ביב נתניהו"), לא יכולה לבסס אמירה חריפה ופוגענית לפיה מדובר בגזענות של גרינצייג כלפי מזרחיים. ציפורי ניסה ליצור השוואה כללית בין המונח "ביביסט" לבין יוצאי עדות המזרח, וכפועל יוצא מכך לטעון כי גרינצייג, אשר מתבטא כנגד "ביביסטים", הוא למעשה מתבטא כנגד יוצאי עדות המזרח, ולכן גזען (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 109). לא מצאתי בסיס ראייתי להשוואה האמורה.

93. ציפורי הסתפק בהקשר זה באמירה כי קיימים עשרות מאמרים ומחקרים סוציולוגיים המגדירים "ביביזם" כגזענות כלפי מזרחיים (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 109, ש' 9-19):

עו"ד רוזן: תסביר לי למה הכוונה אתה כותב כותרת גזענות לביביסטים באופן כללי, האם ביביסטים הם גזע?
העד מר ציפורי: בוא לא נהיה נאיביים, התמונה שמנסים לצייר פה קלמן ליבסקינד ומאור גרינצייג חברו שביביסטים הם תומכי נתניהו עיוורים וקלי דעת, בדרך כלל מדובר על בבונים, על מזרחים. בואו נפסיק להיתמם, גם אתה תפסיק להיתמם. יש עשרות מאמרים סוציולוגיים שמגדירים את הביביזם כגזענות לשמה כלפי מזרחים. הצ'חצחים החדשים.
עו"ד רוזן: למה הכוונה בגזענות כלפי יאיר נתניהו ושרה נתניהו, האם יאיר נתניהו ושרה נתניהו הם מזרחיים?
העד מר ציפורי: לא מה זה קשור. הם ביביסטים. וביביסטים בין היתר מזרחים רובם כנראה."

94. פשיטא, כי אין די באמירה כללית ומאחר והנטל על כתפיו היה עליו לבססו בראיות קבילות המוכיחות את האמת בפרסום.

95. הוא הדין גם ביחס לטענות כי גרינצייג "שקרן". מדובר באמירות שחזרו על עצמן מספר פעמים – כך, למשל, כאשר ביום 13.9.20 הטיח בתובע כי הוא משקר עבור מנדלבליט (וראו גם הפרסומים המפורטים בסעיפים 58, 63 ו-65 לכתב התביעה). גם ביחס לאמירות אלה לא מצאתי כי ציפורי הניח תשתית עובדתית המוכיחה, ביחס לכל אמירה שהטיח בתובע כי אינו דובר אמת, שאכן היה ממש בטענה וכי גרינצייג אכן פרסם דברי שקר. עיון בסיכומי ציפורי מעלה כי גם בעניין זה הלה כלל לא ניסה לבסס כל טענה להוכחת האמת בפרסום, והסתפק בטענה כי כינוי גרינצייג כשקרן אינו עולה לכדי לשון הרע.

96. הדברים אף עולים מקל וחומר בכל הנוגע להוכחת הפרסומים לפיהם גרינצייג שותף לעבירות פליליות. בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שחמור יותר לשון הרע הגלום בפרסום, יהא נטל הוכחת אמיתותן של הטענות חמור יותר. משמדובר בפרסום העולה כדי טענות שיש בהן משום האשמה במעשים פליליים, הרי שכדי לעמוד בנטל זה, יהא על מי שטוען שמדובר בפרסום דברי אמת להביא ראיות בעלות משקל משמעותי ביותר, התואם את חומרת ההאשמות - "מקום בו בפרסום הפוגע יוחס לנפגע ביצוע עבירות פליליות, מקובל

1 לדרוש מהטוען לתחולת הגנת אמת הפרסום להביא ראיות בעלות משקל משמעותי
2 התואם את חומרת ההאשמות" (קורן, עמ' 15 וההפניות שם; ור' גם [ע"א 2657/04 וילדר](#)
3 נ' ניסנקורן (19.7.2016); [דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח'](#), פ"ד
4 נב (3) 1).

5 97. למרות הנטל המוגבר המוטל על ציפורי להוכיח את העבירות הפליליות שלטענתו גרינצייג
6 היה שותף להם, ציפורי לא הניח כל ראשית ראיה ביחס לעבירות פליליות של גרינצייג,
7 ואף לא ידע במסגרת חקירתו הנגדית להציג כל בסיס לטענה זו. עיינתי בתצהיר ציפורי
8 ובמסמכים שצורפו אליהם ולא מצאתי בהם כל תמיכה עובדתית לדברים המיוחסים
9 לגרינצייג בפרסומים. לא הוכח, בבדל של ראיה, כי גרינצייג היה שותף לעבירה פלילית
10 כלשהי. ציפורי אף אישר כי לא ידוע לו על עבירות פליליות בהן הורשע או נחקר גרינצייג
11 (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 112, ש' 20).

12 98. אשר על כן, לנתבע לא עומדת הגנת אמת בפרסום.

13 הגנת תום הלב

14 99. סעיף 15(4) לחוק לפיה תהיה הגנה מקום בו "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע
15 בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו,
16 עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות; ...".

17 100. כדי לחסות תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק (הבעת דעה) יש לעמוד בשני רכיבים
18 מצטברים: האחד, הבעת דעה (להבדיל מפירוט וקביעת עובדות), והאחר פרסום בתום לב.
19 תחולת סעיף זה על הפרסום מותנית, בראש ובראשונה, בכך שהמדובר בהבעת דעה ולא
20 בקביעת עובדה, כאשר המבחן העיקרי הוא מבחן "הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה
21 בעיני "הקורא הסביר" או "האדם הרגיל" (ע"א 323/98 שרון נ' בנזימן, פ"ד נו (3) 245).
22 כאשר האמירה שלטענת המפרסם היא בגדר "הבעת דעה", כוללת גם עובדות מדובר
23 ב"פרסום מעורב", והנטל עליו להוכיח את העובדות. המפרסם לשמור על הפרדה ברורה
24 בין תיאור העובדות ובין הבעת הדעה על אותן עובדות.

25 101. בענייננו, אני סבור כי בעוד שיש מקום לקבל את הטענה לפיה הביטויים "שופר" "כתבלב
26 חצר" ו-"עבד נרצע" הם בבחינת הבעת דעה סובייקטיבית של ציפורי על דרך התנהלותו
27 העיתונאית של גרינצייג (ועל כן נכנסים בגדר החלופה של סעיף 15(4) לחוק), הרי שהדין
28 שונה ביחס לביטויים "גזען", "שקרן" או בייחוס השתתפות בביצוע עבירות פליליות.

29 102. המבחן לקביעה האם מדובר בהבעת דעה הוא האם זהו מובנו הטבעי והרגיל של הפרסום
30 כפי שאדם רגיל היה מבין אותו. בהקשר זה, יש לבחון את הרושם הכללי שיוצר מכלול
31 הפרסום בעיני הקורא הסביר (שנהר, 310). במכלול ובהקשר הדברים אני סבור כי יש
32 לראות את הביטויים בהם טוען ציפורי כי גרינצייג "שופר", "עבד נרצע" וכיו"ב, כחלק
33 מעמדה/ביקורת סובייקטיבית שמביע ציפורי על דיווחים ופרסומים עיתונאים של

1 גרינצייג. השאלה היא כאמור מה מבין הקורא הסביר בנסיבות בעניין. לטעמי, הקורא
2 הסביר מבין את הביטויים האמורים ככאלה המבקשים לייחס לגרינצייג מי שחלף פרסום
3 ביקורת על התנהלות המערכת המשפטית והעומדים בראשה, באותו מקרה ספציפי שנדון
4 בפרסום, הוא "חס" על המערכת ובכירה, נמנע מלבקר אותם ואף מקדם בכך אינטרסים
5 שלהם ו/או של המערכת. בנסיבות אלה, הרושם הכללי שנוצר מהפרסומים האמורים, הוא
6 שמדובר בביקורת אישית העולה לכדי הבעת דעה אישית של ציפורי על התנהלותו של
7 גרינצייג במסגרת עבודתו העיתונאית. בעניין **הרציקוביץ'** נקבע ביחס לאמירות מהסוג
8 האמור כי **"החשש לפגיעה בשמו הטוב של אדם נחלש במידת מה, כיוון שהקורא הסביר**
9 **מבין שייחוס תכונות נובע מהתרשמותו של המפרסם ואינו אבסולוטי"** (שם, עמ' 569).

10 103. חיזוק לכך ניתן למצוא בעדותו של מר קלמן ליבסקינד (מטעם גרינצייג) אשר בעצמו
11 פרסם בעבר כי לשיטתו רוב כתבי המשפט משמשים דובריה של מערכת המשפט
12 והפרקליטות. מר ליבסקינד העיד כי מבחינתו ברור על פניו כי מדובר בהבעת דעה אישית
13 שלו, וכך יש להבין את הדברים (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 41-40):

14	בסדר גמור גם אני כזה. אני מציע לך קלמן שאתה	עו"ד מחרז:
15	בעבר, 'אתה' כתבת הרוב המוחלט של כתבי	
16	המשפט משמשים כדובריה הנרצעים של המערכת.	
17	זוכר אמירה כזאת?	
18	לא אבל יכול להיות.	העד מר ליבסקינד:
19	יכול להיות. זאת דעתך אגב?	עו"ד מחרז:
20	אם אני כתבתי את זה זו דעתי אני תמיד כותב את	העד מר ליבסקינד:
21	דעתי.	
22	היום זו דעתך?	עו"ד מחרז:
23	שמה?	העד מר ליבסקינד:
24	שרוב כתבי המשפט משמשים כדוברי הנרצעים של	עו"ד מחרז:
25	מערכת, הפרקליטות, המערכת, אני לא יודע למה	
26	התכוונת במערכת אז אני אהיה הוגן.	
27	גם לא כי אני לא רואה את הטקסט מולי,	העד מר ליבסקינד:
28	זו דעתך?	עו"ד מחרז:
29	דעתי שחלק גדול מהכתבים המשפטיים משמשים	העד מר ליבסקינד:
30	כדובריה של המערכת כן.	
31	המערכת זו הפרקליטות?	עו"ד מחרז:
32	המערכת המשפטית.	העד מר ליבסקינד:
33	בין היתר הפרקליטות נכון קלמן?	עו"ד מחרז:
34	המערכת המשפטית זה גם הפרקליטות.	העד מר ליבסקינד:

35 104. נוסף לעובדה שהביטוי נכנס לאחת החלופות של סעיף 15, נדרש כי הוא נעשה בתום לב.
36 אשר לתום ליבו של ציפורי בקשר עם הפרסומים הנ"ל, אני סבור כי עומדת לנתבע חזקת
37 תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. השאלה המרכזית לבחינת חזקת תום הלב מבקשת
38 לבחון את סבירות הפרסום. הסבירות הנזכרת בס"ק 16(א) הנ"ל מושפעת, בין היתר,
39 מתוכן הפרסום, מידת חומרתו, תפוצתו ואופיו, נסיבות המקרה ומערכת היחסים בין
40 הצדדים ([רע"א 6307/12 משה כהן נ' ד"ר זוהר דבורקין](#) (11.11.2012)).

41 105. בשים לב לעובדה כי מדובר בשיח בין עיתונאים, ובאמירות שביסודן מבקשות לייחס
42 לתובע קשרים לכאורה לא מקצועיים עם ראשי מערכת המשפט, הרי שבמסגרת השיח
43 שבין הצדדים והרקע לכך, כמו גם בנסיבות שבהן פורסמו, הם לא חרגו מתחום הסביר

- 1 בנסיבות העניין. גם בהקשר זה ניתן לחזור ולהפנות לעדותו של מר ליבסיקינד אשר ממנה
2 עולה כי לא מדובר בהתבטאויות חריגות בשיח בקרב כתבי המשפט או כתבים המסקרים
3 את עולם המשפט. העובדה כי מר ליבסיקינד בעצמו סבר כי רוב כתבי המשפט הם דוברי
4 המערכת המשפטית, ואף מצא לפרסם זאת בטור פרי עיטו, כמו גם העובדה כי לטעמו יש
5 לראות בכך משום הבעת דעה אישית, מלמד על סבירות הפרסום בנסיבות עניין.
- 6 106. זאת ועוד, מעיון בפרסומים שבהם הובאו הביטויים האמורים ניתן ללמוד על הזיקה שבין
7 העובדות עליהם מבסס ציפורי את דעתו למסקנה שמסיק ציפורי ביחס להתנהלות
8 גרינצייג. כך למשל, בפרסום מיום 13.9.2020 מפרט ציפורי את הטעמים מדוע לטעמו יש
9 לראות בנתבע כ"עבד נרצע של מנדלבלית ושי ניצן". בכך מותיר ציפורי לקורא את
10 האפשרות לבחון בעיניים ביקורתיות את האופן שבו גיבש דעה, ואת הטעמים לדעה
11 שגיבש. גם בכך יש כדי לתמוך בסבירות הפרסום (שנהר, 320).
- 12 107. בפסיקת בתי המשפט נקבע זה מכבר, כי מקום שבו הבעת הדעה נוגעת לזכויות אקטואלי
13 ורלבנטי, הרי שתגבר ההנחה כי מדובר בפרסום בתום לב (שנהר, 321 וההפניות שם).
14 הדברים נכונים בפרט מקום בו מדובר באנשי ציבור או בדמויות ציבוריות שמתחם
15 וגבולות חופש הביטוי מרחיבים את תחולתה של חזקת תום הלב.
- 16 108. מנגד, גרינצייג לא עמד בנטל להוכיח כי בנסיבות הפרסום הנ"ל קמה חזקת העדר תום
17 הלב בהתאם לחלופות הקבועות בסעיף 16(ב) לחוק. ראשית, לא התרשמתי כי ציפורי לא
18 האמין באמיתות הפרסום. מעדותו מצאתי כי ציפורי סבור ומאמין כי גרינצייג חוטא
19 לעבודתו העיתונאית כאשר נמנע מפרסום ביקורת על התנהלות המערכת המשפטית
20 וקברניטיה או על נושאי משרה כגון ראש הממשלה דאז, מר בנט ושרת המשפטים דאז
21 הגב' שקד. ציפורי לא מסתיר את דעתו באשר לאופן התנהלות המערכת המשפטית
22 בסוגיות מושא הפרסומים, ומביע תרעומת על כך שגרינצייג, כמו גם כתבי משפט אחרים,
23 נמנעים מלסקר את המערכת באופן שהוא סבור כי אחריותם וחובתם העיתונאית מחייבת
24 (ר' תמלול, עמ' 99-101). תובע המבקש להסתמך על החזקות הקבועות בסעיפים 16(ב)(1)
25 או 16(ב)(2) אינו יכול להסתפק בכך שלא הוכח שהפרסום אמת, אלא עליו להוכיח כי
26 הפרסום המדובר הוא שקרי (שנהר, 267). בחקירתו הנגדית הסתפק ב"כ גרינצייג בניסיון
27 לדלות מציפורי הודאה לכך שאין לו הוכחות לכך שגרינצייג שופר או עבד נרצע, אולם
28 כאמור הנטל עליו להוכיח כי האמור אינו אמת.
- 29 109. גם ביחס לחלופה שבסעיף 16(ב)(2) לחוק על גרינצייג המבקש ליהנות מחזקת העדר תום
30 הלב, אינו יכול להסתפק בהוכחת העובדה כי ציפורי יכול היה לבצע בדיקות נוספות כדי
31 לבדוק את אמיתות הפרסום, אלא הנטל עליו להוכיח כי אם היה מבצע את אותן בדיקות,
32 היה מתקבל מידע המפריך את המידע שפורסם (שנהר, 271 וההפניות שם). בענייננו,
33 גרינצייג לא הפנה לבדיקות כלשהן שציפורי היה יכול לעשות לכדי להיווכח שהטענה כי
34 הינו שופר של הפרקליטות היא טענה שגויה מיסודה. מקום בו הפרסום מבוסס על הבעת
35 דעה הנובעת מהסקת מסקנות סובייקטיבית המבוססת על פרסומים או הימנעות
36 מפרסומים עיתונאיים של גרינצייג, ספק אם ניתן להעלות אילו בדיקות ניתן לנקוט.

110. אשר לחלופה הקבועה בסעיף 16(ב)(3) הרי שגם בעניין זה המבחן הוא סבירות הפרסום, והאם היה בפרסום כדי לחרוג מהסביר או כדי לפגוע בתובע. דומני, בשים לב לנפשות הפועלות, כי לא מתקיימת בעניינינו החלופה האמורה, וממילא זו לא הוכחה על ידי גרינצייג.

111. מטעמים אלה אני סבור כי עומדת לנתבע ההגנה של "הבעת דעה" ביחס לפרסומים הנ"ל, זאת בפרט בשים לב לנקודת האיזון בין חופש הביטוי לבין האיסור מפני לשון הרע כאשר מדובר בדמויות ציבוריות.

112. למסקנה שונה הגעתי ביחס ליתר הפרסומים המהווים לשון הרע. אשר ליתר הפרסומים אני סבור כי לא עומדת לנתבע הגנת "הבעת דעה". אם באופן שבו ציפורי התנסח בפרסומים הנ"ל (שופר, עבד נרצע וכיו"ב) ניתן להבינם כהבעת דעה בהקשר הפרסום, הרי שבפרסומים האחרים (גזען, שקרן ושותף לעבירות פליליות) אלה נטענו בבחינת "קביעת עובדה", ולא ניתן להבינם כהבעת דעה. ציפורי לא עשה הפרדה כלשהי בין הבעת דעות לבין העובדות, וממילא לא ציין על אילו נתונים עובדיים הוא מסתמך ושעל בסיסם ניתן להביע את הדברים שייחס לתובע. הפרסומים מאת ציפורי כוללים אמירות עובדתיות נחרצות הן באשר לכך שגרינצייג "גזען" המתנהל באופן גזעני, הן באשר לפרסום דברי שקר והן באופן שבו מבקש לייחס לתובע מעורבות בביצוע עבירות פליליות. קביעות קטגוריות שכאלה העולות לכדי קביעת עובדות נחרצות לא יכולות להיתפס כ"הבעת דעה" ולכן לא יכולות לחסות תחת ההגנה האמורה.

113. בשים לב לאופי הפרסומים, בהקשר הזה מסתברת יותר ההנחה כי ציפורי פעל מתוך רצון ליצור שיח משתלח ומתנגח בתובע, ופחות התעניין בשאלת נכונות הדברים או קיום בדיקה מעמיקה באשר למשמעות הדברים טרם פרסומם. לציפורי עומדת הזכות להעלות ביקורת עניינית ולגיטימית ולעורר הסתייגות ביחס לאופן התנהלותו העיתונאית של גרינצייג, ככל שהוא סבור כי זו אינה עומדת באמות המידה העיתונאיות לדעתו. ואולם דברים המייחסים לתובע גזענות, דברי שקר ושותפות לעבירות פליליות חורגות מביקורת לגיטימית ואינן יכולות לעמוד בנסיבות העניין לכדי הבעת דעה. השתלחות מעין זו, תוך אמירות, כקביעות נחרצות, כי גרינצייג גזען, שקרן אשר שותף לעבירות פליליות, בלא אישוש כלשהו לאמיתות הדברים, מהווים פרסום לשון הרע בפרט נוכח משרתו של גרינצייג.

114. לפיכך, מצאתי כי בנוגע לפרסומים אלה קמה לנתבע אחריות בדבר פרסום לשון הרע.

30 שיעור הפיצוי

115. בפסיקת בתי המשפט עמדו לא אחת על השיקולים שיש לשקול בעת בחינת הפיצוי בגין לשון הרע. בכלל זה יש לבחון את הנזק שנגרם לנפגע מהפרסום, ולעוגמת הנפש שנגרמה לו. יש לבחון את התנהלות הצדדים לאחר הפרסום ובמהלך ההליך המשפטי; את תפוצת הפרסום; את הקשר בין הנפגע לבין קהל היעד אליו היה מיועד הפרסום שכן כאמור

- 1 הפיצוי הוא גם אמצעי להענשת המפרסם וחינוך הציבור; האם נהג הנתבע ברשלנות, קלות
2 דעת או זדון; האם נקט הנתבע צעדים לצמצום תפוצת הפרסום ושיקולי הרתעה וחינוך;
3 את טיב הפרסום, היקפו, אמינותו (ע"א (ב"ש) 18870-10-11 שמעון אלבו נ' משה דוד
4 4740/00 ברע"א 6.3.2012). אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 נקבע בעמוד 511, כי:
- 5 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף
6 הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו
7 מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית.
8 אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו,
9 באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים".
- 10 116. אין נוסחה מדויקת המאפשרת את תרגום השיקולים הרלבנטיים לסכום כספי, ועל כן
11 ההכרעה בעניין זה נעשית בסופו של דבר בדרך של אומדן (שנהר, עמ' 403-370). בית
12 המשפט העליון נדרש לאחרונה לסוגיית קביעת הפיצוי ביחס להיקף גדול של פרסומים
13 הכוללים ביטויים דומים או זהים העולים לכדי לשון הרע (בר"ע 2855/20 פלונית נגד
14 פלוני 6.10.2022) – להלן: "עניין פלונית". בעניין פלונית נקבע מבחן המשולש המתייחס
15 לתוכן הפרסומים, לזמן שחלף בין פרסום לפרסום ולזהות הנמענים:
- 16 "המבחן הראשון בוחן את תוכן הפרסומים, ובפרט אם קיים דמיון ביניהם...
17 המבחן השני בוחן את הזמן שחלף מפרסום לפרסום. ככל שחלף זמן רב יותר,
18 בין פרסום אחד למשנהו, הנטייה תהיה לראות כל אחד מהפרסומים הללו,
19 כפרסום נפרד... מכאן למבחן השלישי אשר בוחן את זהות הנמענים, ביחס לכל
20 אחד מהפרסומים. במסגרת מבחן זה, תיבחן ה'במה' שעל גביה נעשו
21 הפרסומים".
- 22 117. בענייננו, מתוך מכלול הפרסומים הנטענים, יש לבחון רק את הפרסומים המהווים לשון
23 הרע כמפורט לעיל – קרי הפרסומים המייחסים גזענות, שקר ושותפות בעבירות פליליות.
- 24 118. בשים לב למבחנים האמורים לעיל, לטעמי יש לראות את הפרסומים ביחס לכל קבוצת
25 התבטאויות שונה כפרסום אחד המצדיק פיצוי אחד - היינו: כל הפרסומים בדבר היותו
26 גזען יהוו פרסום אחד לצורך הפיצוי הסטטוטורי; כל הפרסומים המייחסים לו דברי שקר,
27 יהוו פרסום אחד לצורך הפיצוי כאמור, והפרסום בדבר שותפות לביצוע עבירות פליליות
28 כפרסום העומד בפני עצמו.
- 29 119. בהתאם למבחן הראשון, תוכן הפרסומים, לא מצאתי שונות מהותית בין הפרסומים
30 השונים המצדיקה פיצול והכרה בכל פרסום ופרסום. כל הביטויים והפרסומים השונים
31 לעניין כינוי גרינצייג "שקרן" וכל הביטויים והפרסומים השונים לעניין כינוי גרינצייג
32 כ"גזען" (שתי הקבוצות של ביטויים הכוללים יותר מפרסום אחד) דומים במהותם. אין
33 בפרסום או ביטוי אחד, גם אם הוא שונה מקודמו, כדי להחרף את הפגיעה בתובע.
- 34 120. הוא הדין גם ביחס למבחן "חלוף הזמן". כאמור, מדובר בפרסומים המתפרסים על פני
35 תקופת זמן קצרה, ואין במועדים השונים כדי להצדיק הכרה בפרסומים שונים ולפיצוי
36 נפרד. מעיון בכתב התביעה ותצהירי העדות הראשית עולה כי מדובר בפרסומים אשר

- מתפרסים על פני מספר ימים לאורך תקופה של כחודש וחצי. ראשיתם בתחילת חודש
ספטמבר 2020 חלקם האחר בתחילת חודש אוקטובר 2020 (1.10.2020, 4.10.2020,
6.10.2020), חלקם פורסמו ברשת הפייסבוק וחלקם פורסמו ברשת הטוויטר.
121. אשר לזהות הנמענים, הרי שכאמור מדובר בפרסומים בפייסבוק ובטוויטר, אלא שלא
הונחה בפני כל תשתית להוכחות שונות בין זהות הנמענים. בעניין זה העיד ציפורי כי "יש
שם עשרות אלפים בטוויטר ועוד עשרות אלפים בפייסבוק, לדעתי הם חופפים, רוצה
מדע מדויק אתה יכול לעשות אותו לבדו." (תמלול ישיבה מיום 22.1.23, עמ' 93, ש' 12-
13).
122. בהתאם לכך הגעתי למסקנה כי יש לראות בפרסומים הנ"ל כפרסומים המבססים 3 עילות
ו-3 פיצויים ללא הוכחת נזק.
123. לא מצאתי שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע בתובע באופן המביא לפסיקת כפל פיצוי (סעיף
7א(ג) לחוק איסור לשון הרע). כוונה שכזו לא הוכחה. כבר נפסק, כי "הכוונה לפגוע –
משמעותה כוונה ברמה הגבוהה העולה עד כדי כוונה זדונית, בדומה לכוונה הפלילית,
שאחרת כל פרסום שיש בו לשון הרע ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. כך קבעה
הפסיקה, כי נדרש קיומו של יסוד נוסף של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש"
לפגוע" (ת"א 6296-05-08 לוביאניקר נ' עמיתי ואח' (2.7.15); רע"א 5022/13 הרב אמנון
יזחק נ' דנון תקשורת בע"מ ואח' (8.9.13)).
124. בקביעת שיעור הפיצוי, קיימים מספר שיקולים נוספים. ראשית, התפוצה הפרסומים
הייתה נרחבת בשים לב למספר העוקבים של ציפורי ברשתות החברתיות השונות בהם
פורסמו. שנית, ציפורי חזר מספר פעמים, ובמספר הזדמנויות שונות בפרסומיו, על כינוי
גרינצייג כגזען ו/או כשקרן. פשיטא, כי להיקף הפרסומים, גם אם הם בעלי אופי זהה או
בסמיכות זה לזה, יש משמעות לעניין גובה הפיצוי. גם אם מצאתי כי יש לראותם כל
קבוצת פרסומים באותו עניין כעילה אחת, הרי שהיקף הפרסומים יכול להשליך על גובה
הפיצוי ההסטטוטורי. שלישית, לאורך כל ניהול ההליך לא הכיר ציפורי בכך שהפרסום
שעשה הוא לשון הרע. רביעית, יש לקחת בחשבון את היותו של גרינצייג וציפורי
עיתונאים. מחד, מדובר כאמור בדמויות ציבוריות אשר מתבטאים באופן שוטף במרחב
הציבורי וככאלה עליהם להיות חסינים יותר לקבלת ביקורת. מאידך, הגם שמדובר
בפרסום שעשה ציפורי ברשתות החברתיות באופן עצמאי, ניתן להניח שהציבור מייחס
לפרסומים שעושה עיתונאי מהימנות רבה יותר באופן המעצים את הפגיעה (השוו: ת"א
(שלום ת"א) 5639-05-18 פז נ' רונאל (28.5.2021)).
125. בנסיבות אלה, לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, ובהינתן המבחנים שהתוו בפסיקה
כאמור לעיל, מצאתי שיש להעמיד את הפיצוי לו זכאי גרינצייג ביחס לביטויים הנ"ל:
- בגין הפרסומים המייחסים לתובע גזענות על סך של 60,000 ₪;

1 בגין הפרסומים המייחסים לתובע פרסום **דברי שקר** על סך של 50,000 ₪;

2 בגין הפרסום בדבר **מעורבות בעבירות פליליות** על סך 25,000 ₪.

3 סה"כ יעמוד הפיצוי על סך של **135,000 ₪**. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק
4 ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.

5 פגיעה בפרטיות – פרסום תמונה של גרינצייג

6 126. גרינצייג מוסיף וטוען, כי צילם תמונת סלפי שלו ושל עמיתו העיתונאי אביעד גליקמן, אלא
7 שציפורי שב ופרסם צילום זה במסגרת פרסומי המשפילים והמבזים כלפי גרינצייג, כחלק
8 מניסיונו ללעוג לתובע ולהעמידו לבוז ולמושא שנאה. בהקשר זה מפנה גרינצייג להוראות
9 סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות לפיו הפרת הפרטיות באה לידי ביטוי באמצעות "**פרסום**
10 **תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו**". עוד מפנה
11 גרינצייג לסעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות לפיו הפרת פרטיות תתכן גם באמצעות "**שימוש**
12 **בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח**". לטענתו, השימוש בפרסומים
13 ובתמונה נועד למשוך לחשבונותיו של ציפורי במדיה החברתית כמה שיותר "עוקבים",
14 שכן ככל שיש יותר עוקבים כך הוא זוכה להתעניינות רחבה יותר ולמעמד של מעצב דעת
15 קהל ומשפיען – מעמד שמקנה לנתבע חלון הזדמנויות והכנסות פוטנציאליות כעיתונאי
16 ופובליציסט.

17 127. סוגיית פרסומה של תמונה של הנפגע לצד פרסום פוגעני, נבחנה במישור קיומה של
18 אחריות הפלילית לעבירות איסור לשון הרע ופגיעה בפרטיות במסגרת רע"פ 9818/01
19 **שמעון ביטון נ' ציון סולטן**, נט(6) 554 (2005) (להלן – **פס"ד שמעון ביטון**). שם ניתח בית
20 המשפט את הנסיבות בהן פרסום של תמונה יעלה לכדי פגיעה בפרטיות. באספקלריה של
21 הדין הפלילי מצא בית המשפט כי יש לבכר את הפירוש לפיו האיסור הפלילי הוא רק על
22 פרסום תצלומו של אדם, כאשר נסיבות פרסומו של אותו תצלום מסוים עלולות להשפיל
23 את האדם או לבזותו. כלומר, כאשר פרסום שכזה עלול לגרום להשפלה ולבזוי עקב
24 השילוב של תוכנו של הצילום עם הנסיבות שבהן פורסם. המבחן אם פרסום עלול להיות
25 משפיל או מבזה הוא אובייקטיבי וענייני בשאלה כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר
26 שבאותו פרסום (ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט(4) 734, 740).

27 128. בכתב התביעה טען גרינצייג לכך שציפורי הפר את פרטיותו בכך שפרסם את הצילום.
28 לעומת זאת, בחקירתו הנגדית ובסיכומיו ביקש גרינצייג לשנות במעט את הטענה ולטעון
29 כי הפרת הפרטיות נובעת, בין היתר, מכך שציפורי פרסם צילום מוגדל של צילום הסלפי
30 שצילם גרינצייג, היינו: שינוי התמונה על ידי הגדלתה תוך שימוש בה ללא הסכמתו
31 (תמלול ישיבה מיום 22.1.2023, עמ' 117).

32 129. אשר לצילום עצמו, וכפי שכבר נקבע על ידי בית המשפט בעניין **שמעון ביטון**, קשה להלום
33 כי פרסום תמונת גרינצייג, גם אם בוצעה הגדלה של התמונה, יש בה כדי לבזות או

- 1 להשפיל את גרינצייג. מדובר בתמונה שהופצה ברבים על ידי גרינצייג בעצמו, ומצויה
2 ברשות הרבים, במרשתת. למעשה, ציפורי עושה שימוש בתמונה כאמור. אפשר שמקום בו
3 נעשה עיוות ושינוי של התמונה ביחס לתמונת המקור, יש בכך כדי לבסס את ממד
4 העלילות לביזוי והשפלה של גרינצייג. ואולם, ראשית, טענה זו בדבר שינוי ועיוות התמונה
5 כאמור לא נטענה במסגרת כתב התביעה. שנית, גם אם זו הייתה הטענה ביסוד האמור
6 בכתב התביעה, ספק רב אם בעצם ההגדלה של תמונת הפנים של גרינצייג יש משום
7 האפשרות לבזות ולהשפיל את גרינצייג ו/או לממש את פוטנציאל הביזוי וההשפלה.
- 8 130. אשר לטענה כי ביסוד פרסום התמונה מקור רווח, הרי שאין בידי לקבל טענה זו. כפי
9 שכבר נפסק, לא כל תמונה המתפרסמת בעיתון או בספר הינה שימוש לשם רווח. יש לבחון
10 את מטרת פרסום התמונה והאם יש בה מאפיינים מסחריים החורגים מתמונה
11 המתפרסמת במהלכו הרגיל של העיתון או הספר למטרות ציבוריות, אינפורמטיביות או
12 חדשותיות (ראו: ת"א (נת') 5680/02 **פלונית נ' שניידר** (6.02.06); ת"א (שלום הרצ')
13 21945-07-14 **פלוני נ' אריאל סמל** (31.01.2016)). הטענה כי באמצעות צירוף התמונה
14 מבקש ציפורי להגדיל את החשיפה לפרסומיו ובכך לבסס את התשתית לגיוס כספים, היא
15 טענה לזיקה רחוקה מאוד, אם בכלל, ליצירת רווח כאמור. לא ניתן לומר כי במקרה זה
16 היו לנתבע מטרות מסחריות מיוחדות בפרסום תמונות גרינצייג דווקא (השוו: ת"א (חי')
17 3931/01 **חמאנה נ' טבע הדברים בע"מ** (12.01.04)). לא ניתן אפוא, לומר כי פרסום
18 תמונות גרינצייג היו "לשם רווח" במובנו של [סעיף 6\(2\) לחוק הגנת הפרטיות](#).
- 19 131. כך או כך, גם אם היה בסיס לטענות גרינצייג בהקשר זה, הרי שאני סבור כי לכל היותר
20 מדובר ב"פגיעה שאין בה ממש" שאינה מקנה עילת תביעה ([ע"א 1697/11 א. גוטסמן](#)
21 **אדריכלות בע"מ נ' ורדי** (23.1.2013)).
- 22 התביעה שכנגד
- 23 132. כאמור, בד בבד עם הגשת כתב ההגנה הגיש ציפורי כתב תביעה שכנגד אותה העמיד על סך
24 של 200,000 ₪. כתב התביעה שכנגד מבוסס על הפרסומים הבאים לגביהם נטען כי הם
25 עולים לכדי לשון הרע:
- 26 133. ביום 7.6.202 פרסם גרינצייג בפייסבוק פרסום ביחס אליו, ולפיו:
- 27 "בן אדם בן 58, עם רקע של עשרות שנים של כתיבה ועריכה – מחליט להשחית
28 את זמנו על עיתונאי צעיר ולנתח "לעומק" כל ציוץ שלו במגמתיות מטורללת.
29 מה הסיפור שלך"
- 30 134. באותו יום הוסיף גרינצייג ופרסם ביחס לנתבע:
- 31 "אלי ציפורי אתה צריך עזרה"
- 32 135. ביום 2.6.2020 פרסם גרינצייג בטוויטר את הפרסום הבא ביחס לנתבע:

"החונטה התקשורתית יחד עם החונטה המשפטית ועוד כל מיני חונטות שרק אלי ציפורי כנראה יודע על קיומן חברו יחדיו להדיח אותו. שתולים בתוך גלובס חברו לעיתון המתחרה דה מרקר כדי לבצע סיכול ממוקד בציפורי. האיש הזה מזמן התנתק ממחוזות העובדות וההיגיון והפליג אל מחוזות ההזיה והטרלול"

136. באותו יום הוסיף גרינצייג ופרסם בטוויטר, בין היתר, ביחס לנתבע:

"וכך החל לכתוב מניפסטים מטורללים"

137. ביום 7.6.202 פרסם גרינצייג בטוויטר ביחד לנתבע:

"האיש הזה פשוט הזיה. זכיתי שאלי ציפורי הפך להיות כתב לענייני אבישי גרינצייג. מודה שמחמיא לי"

138. לטענת ציפורי, האמירות של גרינצייג "**מחוזות הזיה**", "**טרלול**", "**החל לכתוב מניפסטים מטורללים**", "**האיש הזה פשוט הזיה**", "**אלי ציפורי אתה צריך עזרה**", הם למעשה הדרך של גרינצייג להציג את ציפורי כמשוגע/חולה נפש ובכך להוציא דיבתו רעה.

139. גרינצייג כופר בכתב ההגנה שכנגד בטענות ציפורי. לטענת גרינצייג הביטויים האמורים אינם עולים לכדי לשון הרע. לטענתו לא ייחס לנתבע מחלת נפש וגם לא טען שהוא "מטורלל". עוד טוען גרינצייג, כי הביטויים האמורים באו בתגובה לפרסומים של ציפורי, ולנוכח הפרסומים, טיבם והיקפם, ביקש לתאר את כתיבתו של ציפורי ולא לייחס לסטטוס אישי. לחילופין טוען גרינצייג, כי עומדת לו ההגנה של אמת בפרסום וכן הגנת תום הלב בהתאם לסעיפים 14, 15(3) ו- 15(10) לחוק.

140. לאחר עיון בטענות הצדדים אני סבור כי בנסיבות העניין, ולנוכח מכלול היחסים בין הצדדים והפרסומים ההדדיים האחד כלפי משנהו, אין בדברים האמורים משום לשון הרע כנגד ציפורי. ואנמק:

141. כאמור, המבחן לקיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי - מבחן הקורא הסביר וכיצד, על פי הערכת בית המשפט, היה מבין את הדברים שנאמרו. האדם הסביר אשר יידרש לדברים שנאמרו על ידי גרינצייג, במסגרת שיח ציבורי שעוררו הצדדים, אין בהם, לטעמי, כדי לייחס לנתבע את שהוא סבור כי גרינצייג מבקש לייחס לו. הבנתו ותחושתו הסובייקטיבית של ציפורי אינה רלבנטית לצורך מענה לשאלת קיומו של לשון הרע. בהקשר זה, אין לי אלא להפנות את ציפורי לפס' 30 לסיכומים מטעמו המשקפים נכונה את הדין החל, ועל יסודם מתחייבת המסקנה כי אין באמירות גרינצייג משום לשון הרע.

142. בעניין זה, ובשים לב ללשון הפרסומים, מקובלת עלי עמדת גרינצייג לפיה על פי הקשר הדברים והפרסומים ההדדיים, גרינצייג לא ייחס לנתבע מחלת נפש כלשהי. גרינצייג לא כינה את ציפורי משוגע, חולה נפש ואף לא מטורלל. מלשון הפרסומים עולה כי גרינצייג ביקש להתייחס לאופן שבו בחר ציפורי להתנסח כלפיו. כך כאשר תיאר את הציוצים של ציפורי כציוצים "במגמתיות מטורללת" או שהחל לכתוב "מניפסטים מטורללים".

143. אומנם, גרינצייג כינה את ציפורי כ"הזיה" או כמי ש"זקוק לעזרה", אולם אין בכך, בייחוד
בנסיבות מקרה דנן ובשים לב להקשר הדברים והנפשות הפועלות, כדי לעמוד ברף לקיומו
של לשון הרע. אני סבור כי אין באמירות המיוחסות לו, בשים לב להקשרם ולשיח הציבורי
שנוצר בעקבות הפרסומים מאת ציפורי, משום פגיעה בכבודו של ציפורי או משום מושא
ללעג, לבוז או לשפלה. הקורא הסביר רואה בהתבטאויות האמורות משום עמדתו
הסובייקטיבית של גרינצייג, בייחוד לנוכח מסכת הפרסומים של ציפורי כלפי גרינצייג. לא
ניתן להוציא אותן מהקשרן – מסכת ההתכתבויות ההדדיות הכוללות ביטויים פוגעניים
ומעליבים. הקורא הסביר שקורא את ההתבטאויות בהקשר זה, לא יכול שלא להבין את
הדברים אלא כדברים המתייחסים להתנהלות ואופן התנסחות ציפורי, ולאופן שבו
גרינצייג רואה את התנהלות ציפורי.

144. אך לאחרונה פסק בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור כי אף בנסיבות בהן מוטח
בנפגע כי מדובר ב"חולה נפש", הרי שככלל האדם הסביר יבינו כגידוף המובא כדעתו של
הפוגע ולא כאבחון רפואי על מצבו הנפשי של הנפגע (ע"א (מחוזי ת"א) 9606-10-22 אמיר
חצרוני נ' שידורי קשת בע"מ (16.03.2023). בת"א (שלום ת"א) 13429-05-21 בנימין
נתניהו נ' אהוד אולמרט (21.11.2022) מציין בית המשפט (סעיף 38 לפסק הדין):

"ככל שאופי הביטוי הוא אמורפי יותר, ונוטה יותר לביטוי העממי של ייחוס
מחלה פסיכיאטרית, אני סבור שנכון יותר לראות בו הבעת דעה; ככל שהביטוי
הוא מדויק וקליני יותר – יש לראות בו קביעת עובדה. כך, למשל, במקרה שבו
אומר פלוני על אלמוני כי "הוא משוגע לגמרי", "האיש לא שפוי" או "האיש
צריך כדורים" – נטייתי תהיה לראות בדברים הבעת דעה שיש להצר על
סגנונה, אך ניתן להגן עליה מכוח הוראות סעיף 15 לחוק. לעומת זאת, כאשר
הפרסום מייחס לנפגע אשפוז פסיכיאטרי קונקרטי, או מייחס לו טיפול
פסיכיאטרי מסוג מסוים ("פלוני נוטל באופן קבוע כדורים נגד חרדה"), יהיה
מקום לבחון את אמיתות הדברים ולראותם כקביעת עובדה"

145. יתרה מכך, אמירותיו של גרינצייג מבקשות להתייחס לביטויים וטענות שהעלה כנגדו
ציפורי. בשים לב לחשיבות שיש להקנות לזכות חופש הביטוי, הרי שלא ניתן מחד לאפשר
לנתבע לשחרר את חרצובות לשונו ולהתבטא בחופשיות כנגד גרינצייג, ומאידך, לבקש
מגרינצייג למלא פיו מים ולא להתייחס לדברים בתגובה. בוודאי שבנסיבות אלה לא יכול
להיות כל בסיס לציפייה של ציפורי לפיה הוא רשאי להתבטא בחופשיות ובשם חופש
הביטוי כנגד גרינצייג, אך מנגד התבטאויות כנגדו יזכו אותו בפיצוי. עמדה על כך כב'
השופטת ענת ברון בת"א (מחוזי-ת"א) 2313/00 פרופ' משה צימרמן נ' ידיעות תקשורת
בע"מ (3.2.2005):

"התרשמתי כי גרינצייג משמיע התבטאויות קיצוניות ופרובוקטיביות במתכוון
ובאופן שיטתי, בין במדיה הכתובה ובין במדיה המשודרת, ומבקש לעורר
ולעודד פולמוס ציבורי בסוגיות שהוא מייחס להן חשיבות. בכך כשלעצמו אין
כל פסול, נהפוך הוא: חופש ביטוי המאפשר לאדם להתבטא ולהשמיע גם
עמדות קשות, כאלה הנוגעות בעצבים החשופים של החברה, הוא אחד
היסודות החשובים של חברה דמוקרטית, והוא אף היסוד המאפשר קיומו של
דיון פתוח ומפרה. אולם גרינצייג, אשר עומד פעם אחר פעם על זכותו להתבטא
בלשון בוטה ולהשתמש בביטויים שנויים במחלוקת, איננו זכאי לדרוש

ממשתתפים אחרים בשיח הציבורי להימנע מלבקר את עמדותיו שלו, ואף אינו יכול לצפות מהם להשיב לשונו המושחזת בכפפות של משי"

146. אשר על כן, התביעה שכנגד נדחת.

סוף דבר

147. מהמקובץ לעיל, מצאתי לקבל את התביעה בחלקה. כמו כן, מצאתי לדחות את התביעה שכנגד. ציפורי ישלם לתובע סך של 135,000 ₪. הסכום יישא ריבית והצמדה כדין ממועד הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

148. אשר להוצאות המשפט, מאחר שהתביעה התקבלה בחלקה, יש לתת את הדעת לפער בין הסכום שנתבע (1,000,000 ₪) לבין הסכום שנפסק (135,000 ₪). כן יש לתת את הדעת למשאבים שהוקדשו לבירור התביעה ולעובדה כי התביעה שכנגד נדחתה. בהתחשב בכל אלו, ציפורי יישא בשכר-טרחת באי-כוחו של גרינצייג בסך 35,000 ₪ וכן במחצית מסכום האגרה.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

דוד יצחק